

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa /elektroniczny znacznik czasu/

DKPL.WK.0610.2.65.2021.JW(10)

RM-0610-65-21

UD225

Pani Elżbieta WITEK

Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw.

Do projektu ustawy wnioskodawca nie dołączył żadnych projekty aktów wykonawczych. Mając na uwadze brzmienie art. 26 projektu ustawy, należałoby dołączyć co najmniej przepisy aktów wykonawczych, które zostały utrzymane w mocy, tj. przepisy wykonawcze z art. 41 ust. 2 i art. 138 ust. 6 ustawy o finansach publicznych. Dodatkowo należy zauważyć, że zmiany zawarte w art. 4 (zmiany w ustawie o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników) będą miały wpływ na upoważnienie zawarte w art. 69h ust. 4 tej ustawy. Wnioskodawca został poinformowany o konieczności uzupełniania projektów aktów wykonawczych. Niezwłocznie po ich otrzymaniu zostaną one przekazane do Marszałka Sejmu. Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

niepodległa

POLSKA
STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9 w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu:
„15) Bankowy Fundusz Gwarancyjny.”;
- 2) w art. 11a:
 - a) w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „dochody” dodaje się wyraz „państwowych”,
 - b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Organ prowadzący, o którym mowa w ust. 1, na podstawie informacji otrzymanych od kierowników państwowych jednostek budżetowych, o których mowa w ust. 1, opracowuje zestawienie dochodów, o których mowa w ust. 1, oraz wydatków nimi finansowanych i przekazuje do Ministra Finansów w trybie i terminach określonych w przepisach dotyczących prac nad projektem ustawy budżetowej.”;
- 3) w art. 29:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, ustawę z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego, ustawę z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników, ustawę z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 30 sierpnia 2013 r. o dotacji przeznaczonej dla niektórych podmiotów, ustawę z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej, ustawę z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, ustawę z dnia 15 września 2017 r. o Narodowym Instytucie Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego, ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, ustawę z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 oraz ustawę z dnia 24 lipca 2020 r. o zmianie ustawy o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług oraz niektórych innych ustaw.

²⁾ Niniejsza ustawa uzupełnia wdrożenie dyrektywy Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 306 z 23.11.2011, str. 41).

- a) w ust. 6 po wyrazie „finansowy” dodaje się wyrazy „, w ramach którego sporządza się plan dochodów i wydatków ujmowanych w terminie ich zapłaty”,
 - b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Projekt planu finansowego państwowego funduszu celowego jest przekazywany Ministrowi Finansów w trybie i terminach określonych w przepisach dotyczących prac nad projektem ustawy budżetowej.”,
 - c) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Zmiany planu finansowego państwowego funduszu celowego dokonuje odpowiednio minister albo inny organ dysponujący tym funduszem po uzyskaniu zgody Ministra Finansów i opinii sejmowej komisji do spraw budżetu.”;
- 4) w art. 36 w ust. 1 uchyla się pkt 1;
- 5) uchyla się art. 38c;
- 6) w art. 41 w ust. 2 w pkt 1:
- a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„rodzaje sprawozdań, formy i sposoby ich sporządzania oraz terminy przekazywania sprawozdań.”,
 - b) lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) z dochodów i wydatków na rachunkach, o których mowa w art. 11a, art. 163 i art. 223,”,
 - c) w lit. h po wyrazie „terytorialnego” dodaje się wyrazy „państwowych jednostek budżetowych i urzędów skarbowych,”;
- 7) w art. 112aa:
- a) w ust. 1:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Kwota wydatków na dany rok organów i jednostek, o których mowa w art. 9 pkt 1–3, pkt 7, pkt 8 z wyłączeniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, oraz w pkt 9 i 15, a także funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych Bankowi Gospodarstwa Krajowego na podstawie odrębnych ustaw, jest obliczana według wzoru.”,
 - symbol PKB_{n-2}/PKB_{n-8} otrzymuje brzmienie:

„ PKB_{n-2}/PKB_{n-8} – ogłoszona przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego zgodnie z art. 38b pkt 2 łączna dynamika wartości produktu krajowego brutto;

jeżeli w latach od n-8 do n-2 zawierają się rok s lub lata i, o których mowa w art. 112d ust. 3, wskaźnik ten oblicza się zgodnie z art. 112d ust. 6,”

- symbol $E_n(\text{PKB}_{n-1}/\text{PKB}_{n-2})$ otrzymuje brzmienie:

„ $E_n(\text{PKB}_{n-1}/\text{PKB}_{n-2})$ – prognozowana w projekcie ustawy budżetowej na rok n przedłożonym Sejmowi roczna dynamika wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych w roku n-1; jeżeli w latach n-1 i n-2 zawierają się rok s lub lata i, o których mowa w art. 112d ust. 3, wskaźnik ten oblicza się zgodnie z art. 112d ust. 6,”

- symbol $E_n(\text{PKB}_n/\text{PKB}_{n-1})$ otrzymuje brzmienie:

„ $E_n(\text{PKB}_n/\text{PKB}_{n-1})$ – prognozowana w projekcie ustawy budżetowej na rok n przedłożonym Sejmowi roczna dynamika wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych w roku n; jeżeli w latach n i n-1 zawierają się rok s lub lata i, o których mowa w art. 112d ust. 3, wskaźnik ten oblicza się zgodnie z art. 112d ust. 6,”

- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepływy finansowe między organami i jednostkami, o których mowa w ust. 1, z tytułu dotacji i subwencji obejmują przepływy finansowe między tymi organami i jednostkami wynikające ze stosunków prawnych, które nazwą odpowiadają dotacjom i subwencjom, oraz z innych stosunków prawnych, które wywołują skutki ekonomiczne odpowiadające dotacjom i subwencjom.”

- c) w ust. 3:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prognozowanych w projekcie ustawy budżetowej przedłożonym Sejmowi wydatków jednostek, o których mowa w art. 9 pkt 2, i samorządowych jednostek budżetowych, uwzględniających założenia makroekonomiczne, o których mowa w art. 142 ust. 1 pkt 2 lit. a i b, oraz wieloletnie prognozy finansowe tych jednostek, a także wysokość wydatków wykonanych w latach poprzednich, po odjęciu kwot odpowiadających wielkościom planowanych przepływów, o których mowa w ust. 2 i 2a, od innych organów i jednostek, o których mowa w ust. 1,”

- w pkt 3 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– po odjęciu kwot odpowiadających wielkościom planowanych przepływów, o których mowa w ust. 2 i 2a, od innych organów i jednostek, o których mowa w ust. 1,”,

- w pkt 4 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) planowanych wydatków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.³⁾) oraz wydatków lub kosztów organów i jednostek, o których mowa w ust. 1, których źródłem finansowania są środki tego Funduszu, do których nie ma zastosowania ust. 2 i 2a”,
 - część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– oraz powiększona o kwotę prognozowanych na rok n działań jednorazowych i tymczasowych po stronie dochodów, o których mowa w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1466/97/WE z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych, jeżeli wartość każdego z nich przekracza 0,03% wartości produktu krajowego brutto prognozowanej w projekcie ustawy budżetowej na rok n przedłożonym Sejmowi, stanowi nieprzekraczalny limit wydatków organów i jednostek, o których mowa w art. 9 pkt 1 i państwowych jednostek budżetowych z wyłączeniem organów i jednostek, o których mowa w art. 139 ust. 2, w pkt 7 i 8 z wyłączeniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a także funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych Bankowi Gospodarstwa Krajowego na podstawie odrębnych ustaw z wyłączeniem Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.”,
- d) w ust. 4:

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255.

- w pkt 1 skreśla się wyrazy „powiększonego o koszty reformy emerytalnej, ogłoszone zgodnie z art. 38c,”,
 - w pkt 2 lit. a i b otrzymują brzmienie:
 - „a) wartość relacji wyniku nominalnego do produktu krajowego brutto jest w roku $n-2$, o którym mowa w ust. 1, nie mniejsza niż -3% oraz wartość relacji, o której mowa w art. 38a pkt 4, jest w roku $n-2$ większa od 43% , a nie większa od 48% oraz prognozowana w projekcie ustawy budżetowej na rok n przedłożonym Sejmowi dynamika wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych w roku n nie jest mniejsza o więcej niż dwa punkty procentowe od wskaźnika średniookresowej dynamiki wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych $WPKB_n$, o którym mowa w ust. 1, albo
 - b) wartość relacji wyniku nominalnego do produktu krajowego brutto jest w roku $n-2$, o którym mowa w ust. 1, nie mniejsza niż -3% oraz wartość relacji, o której mowa w art. 38a pkt 4, jest w roku $n-2$ nie większa niż 43% oraz suma, obliczona zgodnie z ust. 5, jest w roku $n-2$ mniejsza od -6% oraz prognozowana w projekcie ustawy budżetowej na rok n przedłożonym Sejmowi dynamika wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych w roku n nie jest mniejsza o więcej niż dwa punkty procentowe od wskaźnika średniookresowej dynamiki wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych $WPKB_n$, o którym mowa w ust. 1, albo”,
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie
 - „3) plus półtora punktu procentowego – jeżeli wartość relacji wyniku nominalnego do produktu krajowego brutto jest w roku $n-2$, o którym mowa w ust. 1, nie mniejsza niż -3% oraz wartość relacji, o której mowa w art. 38a pkt 4, jest w roku $n-2$ nie większa niż 43% oraz suma, obliczona zgodnie z ust. 5, jest w roku $n-2$ większa od 6% oraz prognozowana w projekcie ustawy budżetowej na rok n przedłożonym Sejmowi dynamika wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych w roku n nie jest większa o więcej niż dwa punkty procentowe od wskaźnika średniookresowej dynamiki wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych $WPKB_n$, o którym mowa w ust. 1, albo”;
- 8) w art. 112d:
- a) w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– jeżeli prognozowana w projekcie ustawy budżetowej na rok, na który jest obliczana kwota wydatków, o której mowa w art. 112aa ust. 1, przedłożonym Sejmowi lub w projekcie ustawy zmieniającej ustawę budżetową na rok, na który jest obliczana kwota wydatków, o której mowa w art. 112aa ust. 1, przedłożonym Sejmowi roczna dynamika wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych jest mniejsza o więcej niż dwa punkty procentowe od wskaźnika średniookresowej dynamiki wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych $WPKB_n$, o którym mowa w art. 112aa ust. 1, określonego w projekcie ustawy budżetowej na ostatni rok, w którym nie zostały spełnione warunki określone w niniejszym ustępie.”,

- b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „, oraz sumę, o której mowa w art. 112aa ust. 5”,
- c) w ust. 4 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) drugi – jeżeli średnia dynamika wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych w roku s oraz roku następującym po roku s , o którym mowa w ust. 3, prognozowana w projekcie ustawy budżetowej na rok n , o którym mowa w ust. 3, przedłożonym Sejmowi lub w projekcie ustawy zmieniającej ustawę budżetową na rok n , o którym mowa w ust. 3, przedłożonym Sejmowi nie jest mniejsza o więcej niż dwa punkty procentowe od wskaźnika średniookresowej dynamiki wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych $WPKB_n$, o którym mowa w art. 112aa ust. 1, określonego w projekcie ustawy budżetowej na ostatni rok, w którym nie zostały spełnione warunki określone w ust. 1, albo

2) trzeci – jeżeli średnia dynamika wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych w roku s oraz roku następującym po roku s , o którym mowa w ust. 3, prognozowana w projekcie ustawy budżetowej na rok n , o którym mowa w ust. 3, przedłożonym Sejmowi lub w projekcie ustawy zmieniającej ustawę budżetową na rok n , o którym mowa w ust. 3, przedłożonym Sejmowi jest mniejsza o więcej niż dwa punkty procentowe od wskaźnika średniookresowej dynamiki wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych $WPKB_n$, o którym mowa w art. 112aa ust. 1, określonego w projekcie ustawy budżetowej na ostatni rok, w którym nie zostały spełnione warunki określone w ust. 1, oraz jeżeli średnia dynamika wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych w roku s oraz dwóch latach następujących po roku s , o którym mowa w ust. 3, prognozowana w projekcie ustawy budżetowej na rok n ,

o którym mowa w ust. 3, przedłożonym Sejmowi lub w projekcie ustawy zmieniającej ustawę budżetową na rok n , o którym mowa w ust. 3, przedłożonym Sejmowi, nie jest mniejsza o więcej niż dwa punkty procentowe od wskaźnika średniookresowej dynamiki wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych $WPKB_n$, o którym mowa w art. 112aa ust. 1, określonego w projekcie ustawy budżetowej na ostatni rok, w którym nie zostały spełnione warunki określone w ust. 1, albo”;

d) dodaje się ust. 6–8 w brzmieniu:

„6. Obliczając kwotę wydatków, o której mowa w ust. 3 oraz art. 112aa ust. 1, roczną dynamikę wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych, w roku s oraz latach i , o których mowa w ust. 3, zastępuje się wskaźnikiem średniookresowej dynamiki wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych $WPKB_n$, o którym mowa w art. 112aa ust. 1, określonym w projekcie ustawy budżetowej na ostatni rok, w którym nie zostały spełnione warunki określone w ust. 1, z dokładnością do setnych części procentu.

7. Obliczając kwotę wydatków, o której mowa w art. 112aa ust. 1, na rok, w którym zostały spełnione warunki określone w ust. 1, i lata następujące po tym roku, do roku poprzedzającego rok, o którym mowa w ust. 4, nie stosuje się korekty kwoty wydatków K_n , o której mowa w art. 112aa ust. 1.

8. W roku s oraz w latach i , o których mowa w ust. 3, przyjmuje się, że różnice, o których mowa w art. 112aa ust. 5, wynoszą zero.”;

9) w art. 138 w ust. 6 w pkt 7 wyrazy „art. 142 pkt 10 i 11” zastępuje się wyrazami „art. 142 ust. 1 pkt 10 i 11”;

10) w art. 142:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) omówienie przewidywanego wyniku sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz długu sektora finansów publicznych;”;

c) dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. W roku s , o którym mowa w art. 112d ust. 3, uzasadnienie nie zawiera omówienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 6a, i informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 6b.

3. W latach i, o których mowa w art. 112d ust. 3, uzasadnienie nie zawiera informacji o sumie, o której mowa w ust. 1 pkt 6b.”;
- 11) w art. 144 w ust. 2 wyrazy „art. 142 pkt 10 i 11” zastępuje się wyrazami „art. 142 ust. 1 pkt 10 i 11”;
- 12) w art. 163:
- a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Odpowiednio minister właściwy do spraw zagranicznych albo minister właściwy do spraw gospodarki opracowuje, na podstawie informacji otrzymanych od kierowników podległych państwowych jednostek budżetowych, o których mowa w ust. 1, zestawienie dochodów, o których mowa w ust. 1, oraz wydatków nimi finansowanych i przekazuje do Ministra Finansów w trybie i terminach określonych w przepisach dotyczących prac nad projektem ustawy budżetowej.”;
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Środki pieniężne gromadzone na wydzielonym rachunku bankowym, o którym mowa w ust. 1, w zależności od potrzeb wskazanych przez odpowiednio ministra właściwego do spraw zagranicznych albo ministra właściwego do spraw gospodarki mogą być przekazywane na wydzielony rachunek bankowy do innych państwowych jednostek budżetowych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, podległych tym ministrom.”;
- 13) w art. 171 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:
- „10. Kierownik jednostki, który zapewnia obsługę więcej niż jednego dysponenta części budżetowej, może dokonywać za zgodą tych dysponentów, przeniesień wydatków między rozdziałami i paragrafami klasyfikacji wydatków, w ramach danego działu budżetu państwa. Przepisy ust. 2–9 stosuje się odpowiednio.”;
- 14) w art. 174 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) finansów publicznych.”;
- 15) w art. 182:
- a) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) omówienie wyniku sektora instytucji rządowych i samorządowych;”;
- b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:
- „4a. W roku s, o którym mowa w art. 112d ust. 3, do sprawozdania nie dołącza się informacji, o których mowa w ust. 4 pkt 6 i 7.

4b. W latach i, o których mowa w art. 112d ust. 3, do sprawozdania nie dołącza się informacji, o której mowa w ust. 4 pkt 7.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2021 r. poz. 266) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 77a dodaje się art. 77b w brzmieniu:

„Art. 77b. 1. Fundusz składkowy działa na podstawie planu finansowego, którego projekt opracowuje Prezes Kasy w terminie do dnia 15 czerwca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.

2. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych zatwierdza projekt planu finansowego funduszu składkowego w terminie do dnia 31 lipca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.”;

2) po art. 81a dodaje się art. 81b w brzmieniu:

„Art. 81b. 1. Fundusz motywacyjny działa na podstawie planu finansowego, którego projekt opracowuje Prezes Kasy w terminie do dnia 15 czerwca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.

2. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych zatwierdza projekt planu finansowego funduszu motywacyjnego w terminie do dnia 31 lipca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego (Dz. U. z 2019 r. poz. 2195 oraz z 2021 r. poz. 11) w art. 33r:

1) w ust. 7 uchyla się pkt 2;

2) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Bank Gospodarstwa Krajowego przedstawia ministrowi właściwemu do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych projekt rocznego planu finansowego Funduszu na następny rok w terminie do dnia 15 czerwca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.”;

3) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Projekt rocznego planu finansowego Funduszu na następny rok zatwierdza minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania

przestrzennego oraz mieszkalnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych w terminie do dnia 31 lipca danego roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników (Dz. U. z 2021 r. poz. 425) w art. 69h:

- 1) w ust. 1 wyrazy „2019–2021” zastępuje się wyrazami „2019–2022”;
- 2) w ust. 11 wyrazy „W roku 2021” zastępuje się wyrazami „W latach 2021-2022”.

Art. 5. W ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2021 r. poz. 442) w art. 34h po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Projekt planu finansowego Funduszu zatwierdza minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych w terminie do dnia 31 lipca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, z późn.zm.⁴⁾) w art. 421m po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Projekt planu finansowego Ekologicznego Funduszu Poręczeń i Gwarancji na następny rok zatwierdza minister właściwym do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych do dnia 31 lipca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2013 r. o dotacji przeznaczonej dla niektórych podmiotów (Dz. U. z 2019 r. poz. 1771 oraz z 2020 r. poz. 2398) w art. 3 w ust. 3 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) sprawowanie ogólnego zarządu.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 2138 oraz z 2021 r. poz. 11) w art. 14 po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5d w brzmieniu:

„5a. Fundusz prowadzi gospodarkę finansową na podstawie rocznego planu finansowego.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1378, 1565, 2127 i 2338 oraz z 2021 r. poz. 802, 868 i 1047.

5b. Bank Gospodarstwa Krajowego opracowuje projekt planu finansowego Funduszu na dany rok w terminie do dnia 15 czerwca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.

5c. Projekt planu finansowego Funduszu zatwierdza Rada Funduszu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, w terminie do dnia 31 lipca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.

5d. Bank Gospodarstwa Krajowego wyodrębnia w swoim planie finansowym plan finansowy Funduszu.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842 oraz z 2021 r. poz. 680) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Fundusz nie jest państwową osobą prawną i nie jest inną państwową jednostką organizacyjną.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Do Funduszu nie stosuje się ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 735 oraz z 2021 r. poz. 159 i 255).”;

2) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. Do działalności Funduszu nie stosuje się art. 35, art. 42 ust. 2, art. 49, art. 92 i art. 93 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305).”;

3) w art. 10:

a) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Kadencja Zarządu Funduszu trwa 5 lat od dnia powołania.

6. Rada Funduszu odwołuje przed upływem kadencji członka Zarządu Funduszu, w tym Prezesa lub jego Zastępcę, w przypadku:

- 1) prawomocnego skazania za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 2) rezygnacji ze stanowiska;
- 3) utraty obywatelstwa polskiego;
- 4) utraty pełnej zdolności do czynności prawnych;
- 5) gdy nie daje rękojmi należytego pełnienia powierzonych obowiązków.”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Rada Funduszu może odwołać przed upływem kadencji członka Zarządu Funduszu, w tym Prezesa lub jego Zastępcę, w przypadku utraty zdolności do pełnienia powierzonych obowiązków na skutek długotrwałej choroby, trwającej dłużej niż 3 miesiące.”;

4) w art. 269:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Projekt planu finansowego, o którym mowa w ust. 1, opracowuje Zarząd Funduszu w terminie do dnia 15 czerwca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.

1b. Projekt planu finansowego, o którym mowa w ust. 1, uchwała Rada Funduszu w terminie do dnia 31 lipca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan i przekazuje go bezzwłocznie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych.”,

b) uchyla się ust. 2;

5) w art. 315 w ust. 1a po wyrazach „Ministra Finansów” dodaje się wyrazy „, o których mowa w art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych”.

Art. 10. W ustawie z dnia 15 września 2017 r. o Narodowym Instytucie Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1813 oraz z 2019 r. poz. 2020) w art. 46 w ust. 1:

1) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „wyniesie 387 380 000 zł” zastępuje się wyrazami „wynosi 489 580 000 zł”;

2) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) 2021 – 143 000 000 zł.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, 875, 1086 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 187 i 815) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 uchyla się ust. 3;

2) w art. 11 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Generalny Inspektor nie może należeć do partii politycznej.”;

3) po art. 11 dodaje się art. 11a–11g w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Kadencja Generalnego Inspektora trwa 6 lat.

2. Kadencja Generalnego Inspektora rozpoczyna się z dniem jego powołania.

3. Ta sama osoba nie może być Generalnym Inspektorem dłużej niż przez dwie kolejne kadencje.

4. Kadencja Generalnego Inspektora wygasa w razie jego śmierci.

Art. 11b. 1. Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, może odwołać Generalnego Inspektora przed upływem kadencji.

2. Odwołanie Generalnego Inspektora przed upływem kadencji następuje w przypadku:

- 1) niewykonywania jego zadań na skutek długotrwałej choroby trwającej co najmniej 6 miesięcy;
- 2) zaprzestania spełniania warunków, o których mowa w art. 11 pkt 1, 2 i 4;
- 3) złożenia rezygnacji.

Art. 11c. 1. Po upływie kadencji Generalny Inspektor wykonuje swoje zadania do czasu powołania nowego Generalnego Inspektora, nie dłużej jednak niż przez 3 miesiące po upływie kadencji.

2. W przypadku:

- 1) wygaśnięcia kadencji Generalnego Inspektora,
- 2) odwołania Generalnego Inspektora przed upływem kadencji

– zadania Generalnego Inspektora do czasu powołania Generalnego Inspektora wykonuje osoba kierująca komórką organizacyjną, o której mowa w art. 12 ust. 2, nie dłużej jednak niż przez 3 miesiące.

Art. 11d. Po upływie kadencji Generalnego Inspektora albo odwołania z tego stanowiska osoba je zajmująca ma prawo powrócić na stanowisko zajmowane poprzednio lub otrzymać stanowisko równorzędne z poprzednio zajmowanym.

Art. 11e. Do Generalnego Inspektora stosuje się przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2399), z tym że oświadczenie o stanie majątkowym Generalny Inspektor składa Prezesowi Rady Ministrów.

Art. 11f. 1. Prezes Rady Ministrów ustala wynagrodzenie zasadnicze Generalnemu Inspektorowi na podstawie przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, z tym że wynagrodzenie to nie może przekroczyć najwyższej kwoty miesięcznego wynagrodzenia ustalonej na

podstawie ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2136).

2. Do Generalnego Inspektora stosuje się odpowiednio przepisy art. 4, art. 5 i art. 5b ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1637) oraz art. 22, art. 23, art. 24 ust. 2, art. 26 i art. 28 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 537).

Art. 11g. 1. Generalny Inspektor może być sekretarzem stanu albo podsekretarzem stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Zakres czynności sekretarza stanu albo podsekretarza stanu ustalony zgodnie z art. 37 ust. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2021 r. poz. 178) nie obejmuje zadań Generalnego Inspektora wykonywanych na podstawie przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

2. W przypadku odwołania ze stanowiska sekretarza stanu albo podsekretarza stanu przepis art. 11f ust. 1 stosuje się.”;

4) w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Generalny Inspektor wykonuje swoje zadania w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych przy pomocy komórki organizacyjnej wyodrębnionej w celu zapewnienia prawidłowej realizacji zadań Generalnego Inspektora w tym urzędzie.”;

5) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych zapewnia siedzibę, obsługę prawną i organizacyjno-techniczną Generalnego Inspektora, a także ponosi wydatki finansowane z budżetu państwa związane z jego funkcjonowaniem i wypłatą wynagrodzenia.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 1842, z późn. zm.⁵⁾) w art. 15kb:

1) w ust. 13:

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 2112, 2113, 2123, 2157, 2255, 2275, 2320, 2327, 2338, 2361 i 2401 oraz z 2021 r. poz. 11, 159, 180, 694, 981 i 1023.

- a) we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „turystyki” dodaje się wyrazy „i ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych w terminie”,
 - b) uchyla się pkt 2;
- 2) po ust. 13 dodaje się ust. 13a w brzmieniu:
- „13a. Bank Gospodarstwa Krajowego przedstawia ministrowi właściwemu do spraw turystyki i ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych projekt rocznego planu finansowego Funduszu Zwrotów na następny rok w terminie do dnia 15 czerwca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.”;
- 3) ust. 15 otrzymuje brzmienie:
- „15. Projekt rocznego planu finansowego Funduszu Zwrotów na następny rok zatwierdza minister właściwy do spraw turystyki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych do dnia 31 lipca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 65:
 - a) ust. 24 otrzymuje brzmienie:

„24. Bank Gospodarstwa Krajowego przedstawia projekt planu, o którym mowa w ust. 21, do:

 - 1) uzgodnienia – ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych w terminie do dnia 15 czerwca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan;
 - 2) zatwierdzenia – Prezesowi Rady Ministrów.”,
 - b) po ust. 24 dodaje się ust. 24a w brzmieniu:

„24a. Prezes Rady Ministrów zatwierdza projekt planu finansowego, o którym mowa w ust. 21, w terminie do dnia 31 lipca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.”;
- 2) w art. 72 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255.

„2a. Plan finansowy FGP zatwierdzany jest w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych w terminie do dnia 31 lipca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz. U. poz. 1086 i 1423 oraz z 2021 r. poz. 159) w art. 12:

1) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. BGK przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki i ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych do dnia 15 kwietnia danego roku:

- 1) sprawozdanie z realizacji planu finansowego Funduszu za rok poprzedni;
- 2) bilans oraz rachunek zysków i strat za rok poprzedni.”;

2) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. BGK przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki i ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych projekt rocznego planu finansowego Funduszu na następny rok w terminie do dnia 15 czerwca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.”;

3) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Projekt rocznego planu finansowego Funduszu na następny rok zatwierdza minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych do dnia 31 lipca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 24 lipca 2020 r. o zmianie ustawy o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1423) uchyla się art. 12.

Art. 16. 1. W latach 2021 - 2022 minister właściwy do spraw budżetu, oprócz skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w art. 76 ustawy z dnia 19 listopada 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2021 (Dz. U. poz. 2400), na wniosek Prezesa Rady Ministrów, może przekazać Funduszowi Reprywatyzacji skarbowe papiery wartościowe z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 17 ust. 1.

2. Wartość nominalna zobowiązań z tytułu wyemitowanych skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, przekazanych Funduszowi Reprywatyzacji nie może przekroczyć kwoty 20 000 000 tys. zł.

3. Minister właściwy do spraw budżetu określi, przez wydanie listu emisyjnego, warunki emisji skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, oraz sposób realizacji świadczeń z nich wynikających.

4. List emisyjny zawiera w szczególności:

- 1) datę emisji;
- 2) powołanie podstawy prawnej emisji;
- 3) jednostkową wartość nominalną w złotych;
- 4) cenę lub sposób jej ustalenia;
- 5) stopę procentową lub sposób jej obliczania;
- 6) określenie sposobu i terminów wypłaty należności głównej oraz ewentualnych należności ubocznych;
- 7) termin wykupu oraz zastrzeżenia w przedmiocie możliwości wcześniejszego wykupu.

5. Emisja skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, następuje z dniem zarejestrowania skarbowych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych oraz w kwocie równej wartości nominalnej wyemitowanych skarbowych papierów wartościowych.

6. Do emisji skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 98 i art. 102 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 97 tej ustawy nie stosuje się.

7. Skarbowe papiery wartościowe, o których mowa w ust. 1, niewykorzystane do dnia 31 grudnia 2022 r. podlegają zwrotowi ministrowi właściwemu do spraw budżetu.

Art. 17. 1. W latach 2021-2022 skarbowe papiery wartościowe, o których mowa w art. 16 ust. 1, mogą być przeznaczone na nabywanie lub obejmowanie przez Skarb Państwa, reprezentowany przez Prezesa Rady Ministrów, akcji w spółkach, w tym na przeciwdziałanie społeczno-gospodarczym skutkom COVID-19.

2. Objęcie akcji spółek publicznych w obrocie zorganizowanym w rozumieniu art. 3 pkt 9 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 328, 355 i 680) przez Skarb Państwa, następuje z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2080 oraz z 2021 r. poz. 355).

Art. 18. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 112d ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w przedłożonym Sejmowi projekcie ustawy zmieniającej ustawę budżetową na rok budżetowy 2021, w przypadku zmiany ustawy budżetowej na ten rok, i projekcie ustawy budżetowej na rok 2022, prognozowaną kwotę wydatków, o której mowa w art. 112aa ust. 3 pkt 1 tej ustawy, pomniejsza się o prognozowane wydatki jednostek samorządu terytorialnego oraz ich związków, o których mowa w art. 236 ust. 4 tej ustawy.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, do wydatków, dla których ustanowiono nieprzekraczalny limit wydatków, obliczony zgodnie z art. 112d ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, nie wlicza się:

- 1) planowanych wydatków budżetu państwa, o których mowa w art. 124 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, oraz wydatków z przeznaczeniem na realizację programów finansowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 tej ustawy;
- 2) planowanych wydatków inwestycyjnych funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych Bankowi Gospodarstwa Krajowego na podstawie odrębnych ustaw.

Art. 19. 1. Na rok 2021 Rada Ministrów może ustalić, w drodze rozporządzenia, nie później niż do dnia 30 grudnia 2021 r. wykaz oraz plan finansowy wydatków, do których nie stosuje się przepisu art. 181 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, mając na względzie stopień realizacji dochodów i wydatków budżetu państwa oraz możliwość kontynuacji i realizacji zadań finansowanych z budżetu państwa w roku 2021.

2. Wykaz oraz plan finansowy wydatków, do których nie stosuje się przepisu art. 181 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, Rada Ministrów ustala w szczególowości określonej w art. 116 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

3. W wykazie, o którym mowa w ust. 1, nie mogą być ujęte wydatki, które w toku realizacji budżetu zostały zwiększone w trybie art. 171 ust. 3 i 4 lub art. 173 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do:

- 1) wydatków przeniesionych na podstawie art. 15zi pkt 4 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych;

2) wydatków, w stosunku do których nastąpiła zmiana przeznaczenia na podstawie art. 15zi pkt 5 ustawy, o której mowa w pkt 1.

5. Środki finansowe na wydatki ujęte w wykazie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych, do dnia 31 grudnia 2021 r., przekazuje na wyodrębniony rachunek wydatków centralnego rachunku bieżącego budżetu państwa.

6. Wydatki ujęte w wykazie, o którym mowa w ust. 1, mogą być dokonane nie później niż do dnia 30 listopada 2022 r.

7. Środki finansowe niewykorzystane do dnia 30 listopada 2022 r. na wydatki ujęte w wykazie, o którym mowa w ust. 1, podlegają rozliczeniu i przekazaniu na wyodrębniony rachunek wydatków niewygasających, w terminie 14 dni od tego dnia.

8. W przypadku gdy przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 6, dysponent stwierdzi brak możliwości wydatkowania środków finansowych na wydatki ujęte w wykazie, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie informuje o tym ministra właściwego do spraw finansów publicznych i zwraca niewykorzystane środki na rachunek wydatków niewygasających w terminie 14 dni.

9. Niewykorzystane środki finansowe na wydatki ujęte w wykazie, o którym mowa w ust. 1, podlegają przekazaniu na wyodrębniony rachunek dochodów centralnego rachunku bieżącego budżetu państwa.

10. Do dotacji z budżetu państwa przekazanych na realizację wydatków ujętych w wykazie, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 168 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych stosuje się odpowiednio.

11. W roku 2021 przepisu art. 181 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się.

Art. 20. 1. W roku 2021, w celu przeciwdziałania COVID-19 Prezes Rady Ministrów może, w drodze rozporządzenia, dokonywać przeniesienia planowanych wydatków budżetowych między częściami i działami budżetu państwa, uwzględniając wysokość oraz rodzaj koniecznego wsparcia i bieżące wykonanie wydatków w poszczególnych częściach i działach budżetu państwa.

2. W roku 2021, w celu przeciwdziałania COVID-19 Prezes Rady Ministrów może podjąć decyzję o zablokowaniu planowanych wydatków w zakresie całego budżetu państwa, określając część budżetu państwa oraz łączną kwotę wydatków, która podlega blokowaniu.

3. Prezes Rady Ministrów powierza Ministrowi Finansów wykonanie decyzji, o której mowa w ust. 2. Szczegółową klasyfikację wydatków, które podlegają blokowaniu, ustala dysponent części budżetowej.

4. Ze środków zablokowanych na podstawie ust. 2 Minister Finansów może utworzyć nową rezerwę celową z przeznaczeniem na przeciwdziałanie COVID-19.

5. Podziału rezerwy celowej, o której mowa w ust. 4, dokonuje Minister Finansów na wniosek dysponenta realizującego zadanie związane z przeciwdziałaniem COVID-19, zaakceptowany przez Prezesa Rady Ministrów.

Art. 21. W roku 2021, Prezes Rady Ministrów, w celu przeciwdziałania społeczno-gospodarczym skutkom COVID-19, może, w drodze rozporządzenia, dokonać przeniesienia planowanych wydatków budżetowych, zablokowanych na podstawie art. 177 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, między częściami budżetu państwa, działami, rozdziałami i paragrafami klasyfikacji wydatków, uwzględniając potrzebę zwiększenia dynamiki lub nadania impulsu do rozwoju gospodarczego kraju, w szczególności umożliwienia realizacji wydatków majątkowych.

Art. 22. Przepis art. 10 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego wybranego na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 23. Osoba zajmująca stanowisko Generalnego Inspektora Informacji Finansowej w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy z tym dniem rozpoczyna sześcioletnią kadencję, o której mowa w art. 11a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 11.

Art. 24. 1. Do obliczenia kwoty wydatków Wyd_n , o której mowa w art. 112aa ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, na rok budżetowy 2022 przyjmuje się kwotę wydatków Wyd_{n-1} , o której mowa w art. 112aa ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, równą 978 191 513 tys. zł.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 112d ust. 4 pkt 2 albo pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, kwota wydatków Wyd_{s+i}^S , o której mowa w art. 112d ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, na rok budżetowy 2022 jest obliczana z uwzględnieniem kwoty wydatków Wyd_n obliczonej z uwzględnieniem ust. 1.

Art. 25. 1. Przepisy art. 112aa i art. 112d ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie po raz pierwszy do projektu ustawy budżetowej na rok 2022.

2. W przypadku zmiany ustawy budżetowej na rok 2021 do projektu ustawy zmieniającej ustawę budżetową na rok 2021 mają zastosowanie przepisy art. 112aa i art. 112d ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że w kwocie wydatków, o której mowa w art. 112aa ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, uwzględnia się Bankowy Fundusz Gwarancyjny i nie uwzględnia się wydatków państwowych funduszy celowych, o których mowa w art. 9 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 1, z wyjątkiem Funduszu Pracy.

3. Sprawozdanie z wykonania ustawy budżetowej na rok 2021 jest sporządzane z uwzględnieniem przepisu art. 112aa ust. 2a i ust. 3 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz art. 18.

4. Przepisy art. 182 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie po raz pierwszy do sprawozdania z wykonania ustawy budżetowej za rok 2021.

5. Przepisy art. 11a ust. 5, art. 29 ust. 6-6a i 12 oraz art. 163 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie po raz pierwszy do projektów planów finansowych lub zestawień dochodów oraz wydatków odpowiednio państwowych jednostek budżetowych, dla których organem prowadzącym są organy administracji państwowej prowadzące działalność określoną w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 910 i 1378 oraz z 2021 r. poz. 4, 619 i 762), państwowych funduszy celowych oraz państwowych jednostek budżetowych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, podległych ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych i ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, na rok 2023.

6. Do projektów planów finansowych i planów finansowych państwowych funduszy celowych na rok 2021 i 2022 stosuje się przepisy art. 29 ust. 6 i 12 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

7. Przepisy art. 269 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po raz pierwszy do projektu planu finansowego i planu finansowego Bankowego Funduszu Gwarancyjnego na rok 2023.

8. Przepisy ustaw zmienianych w art. 3, art. 5, art. 6, art. 8, art. 12–14, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po raz pierwszy do planów finansowych odpowiednio:

1) Rządowego Funduszu Rozwoju Mieszkalnictwa,

- 2) Krajowego Funduszu Gwarancyjnego,
- 3) Ekologicznego Funduszu Poręczeń i Gwarancji,
- 4) Funduszu Wsparcia Kredytobiorców,
- 5) Turystycznego Funduszu Zwrotów,
- 6) Funduszu Przeciwdziałania COVID-19,
- 7) Funduszu Gwarancji Płynnościowych,
- 8) Funduszu Dopłat do Oprocentowania

– na rok 2023.

9. Do projektów planów finansowych i planów finansowych Funduszy, o których mowa w ust. 7, na rok 2021 i 2022 stosuje się przepisy dotychczasowe.

10. Przepisy ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po raz pierwszy do planu finansowego funduszu motywacyjnego utworzonego przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i Funduszu Składkowego Ubezpieczenia Społecznego Rolników na rok 2023.

Art. 26. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 41 ust. 2 i art. 138 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 41 ust. 2 i art. 138 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 27. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 1, art. 9, art. 22 i art. 25 ust. 7, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

UZASADNIENIE

I. Cel i potrzeba ustawy oraz omówienie zmian

W 2020 r. w wyniku nowelizacji ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305) (dalej: UFP), dokonanej ustawą z dnia 28 maja 2020 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych (Dz. U. poz. 1175), uzupełniono przesłanki umożliwiające czasowe zawieszenie stabilizującej reguły wydatkowej (dalej: SRW) i zastosowanie tzw. klauzuli wyjścia o stan epidemii na terenie całego kraju, jeśli jednocześnie sytuacja gospodarcza ulegnie znacznemu pogorszeniu. Ustawa przewiduje, że w roku budżetowym, w którym określone kryteria przestają być spełniane, zostaje automatycznie uruchomiona tzw. klauzula powrotu, która umożliwi stopniowy powrót do kwoty wydatków wynikającej z pierwotnej formuły SRW w horyzoncie od 2 do 4 lat. Obecne brzmienie UFP oraz prognozy makroekonomiczne warunkują powrót do stosowania SRW zgodnie z pierwotną formułą z art. 112aa UFP już w drugim roku budżetowym od zawieszenia, tj. w roku 2022.

W świetle doświadczeń wynikających z kryzysu gospodarczego z 2008 r. oraz przebiegu obecnej pandemii i jej wpływu na gospodarkę, kryteria na których oparto pierwotną formułę powrotu do SRW po jej zawieszeniu są zbyt restrykcyjne. Komisja Europejska postuluje obecnie wydłużenie ogólnej klauzuli wyjścia z reguł UE do czasu odbudowy PKB do poziomu sprzed pandemii, celem kontynuowania działań antykryzysowych i wspierania ożywienia gospodarczego. Również Międzynarodowy Fundusz Walutowy sygnalizuje konieczność dalszych zmian w klauzuli powrotu, ponieważ rozpoczęcie konsolidacji fiskalnej od 2022 r. może być zbyt szybkie i gwałtowne (Artykuł IV, 2020). W związku z tym proponuje się zmiany w art. 112aa i art. 112d UFP dotyczące klauzuli wyjścia i powrotu SRW.

Zmiany dotyczące klauzuli wyjścia i powrotu SRW

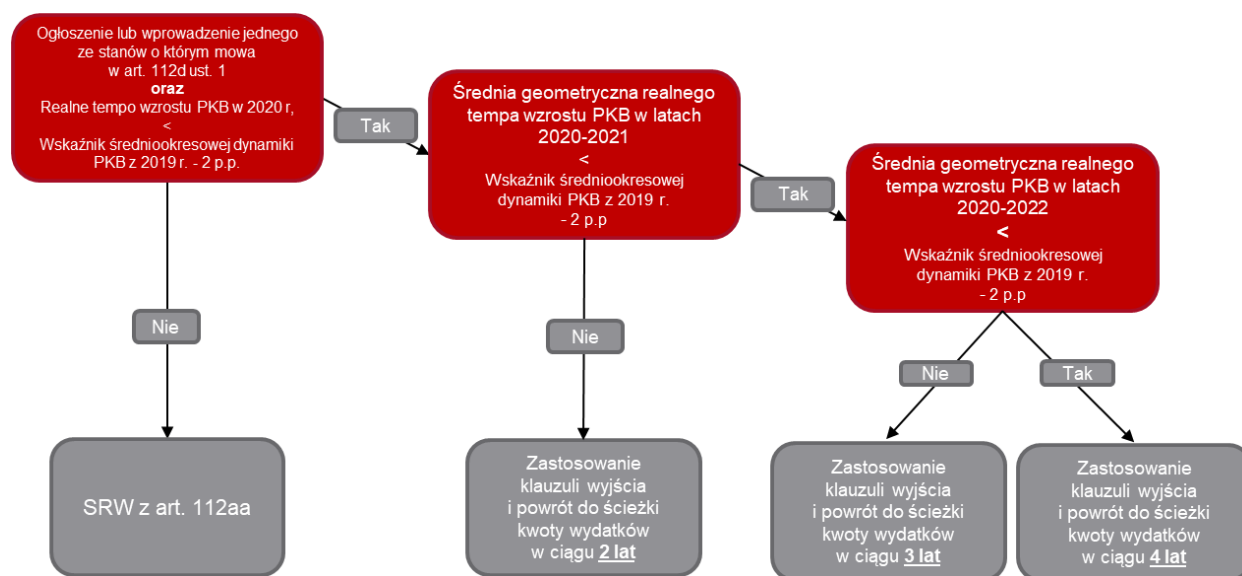
Zmiany w art. 112aa i art. 112d UFP dotyczące klauzuli wyjścia i powrotu SRW obejmują:

1) zmiany w kryteriach z art. 112d ust. 4 UFP, które określają tempo powrotu do pierwotnej formuły SRW – nowe kryteria będą oparte o porównanie, w latach stosowania klauzuli wyjścia i klauzuli powrotu, tempa realnego wzrostu gospodarczego z 8-letnią średnią wzrostu gospodarczego sprzed pandemii (wskaźnikiem średniokresowej dynamiki PKB standardowo stosowanym w SRW). Proponowana zmiana pozwoli na zachowanie spójności z ogólną klauzulą wyjścia UE (patrz: Schemat 1 oraz Przykład 1);

2) nieuwzględnianie wpływu pandemii w indykatorze wzrostu określającym kwotę wydatków (art. 112d ust. 6 UFP) – zmiana będzie polegać na oczyszczeniu wskaźnika średniokresowej dynamiki PKB, służącego do określenia kwoty wydatków, z zakłóceń wywołanych przez stan, o którym mowa w art. 112d ust. 1. Przy obliczaniu ww. wskaźnika, tempo wzrostu gospodarczego w latach stosowania klauzuli wyjścia i klauzuli powrotu będzie zastąpione przez wskaźnik średniokresowego wzrostu gospodarczego sprzed zawieszenia stosowania SRW. Brak takiej korekty oznaczałby trwały wpływ jednorazowego szoku wywołanego stanem, o którym mowa w art. 112d ust. 1, w tym wypadku pandemią, na ścieżkę wydatków SRW (por. Przykład 2);

3) nieuwzględnianie w SRW, w latach stosowania klauzuli wyjścia i klauzuli powrotu, korekt, w tym mających na celu konsolidację finansów publicznych (art. 112d ust. 7-8 UFP) – w okresie obowiązywania stanu, o którym mowa w art. 112d ust. 1, i bezpośrednio po nim polityka makroekonomiczna powinna koncentrować się na odbudowie potencjału gospodarczego. Konsolidację należy rozpocząć dopiero po ustabilizowaniu się sytuacji.

Schemat 1. Zaktualizowany schemat projektowanego mechanizmu zawieszenia i powrotu do stosowania SRW zgodnie z art. 112aa – przykład dla projektu ustawy budżetowej na 2022 r.

Przykład 1.

Przyjmując założenia do 2024 r. spójne z *Aktualizacją Programu Konwergencji 2021 (APK2021)*:

1) wskaźnik średniookresowej dynamiki wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych *WPKB_n*, o którym mowa w art. 112aa ust. 1 UFP, w ostatnim roku w którym nie zostały spełnione warunki określone art. 112d ust. 1 (8-letni indyktor sprzed pandemii, a więc za lata 2012-2019) wynosi 3,14%;

2) w 2020 r. prognozowane w nowelizacji ustawy budżetowej na rok 2020 tempo wzrostu gospodarczego wynosiło -4,6%, co wraz z ogłoszeniem stanu epidemii na terenie RP aktywowało zastosowanie klauzuli wyjścia z SRW;

3) szacowane przez GUS realne tempo wzrostu PKB w 2020 r. wyniosło -2,7%. Z kolei prognozowane w APK2021 tempo wzrostu w 2021 r. wynosi 3,8%. Średnie tempo wzrostu wynosi więc w przybliżeniu 0,5%¹, to jest o ponad 2 pp. mniej niż średnia za lata 2012-2019. Implikuje to dłuższy niż dwuletni scenariusz powrotu do standardowej formuły SRW;

4) prognozowane w APK2021 realne tempo wzrostu PKB na 2022 r. wynosi 4,3%, a trzyletnie średnie tempo wzrostu wynosi 1,7%², tj. więcej niż średnia historyczna pomniejszona o 2 pp. W związku z tym realizuje się trzyletni, a nie czteroletni, scenariusz powrotu do standardowej formuły SRW z art. 112aa UFP.

¹ $\sqrt[2]{0,973 * 1,038} - 1 \approx 0,005 = 0,5\%$

² $\sqrt[3]{0,973 * 1,038 * 1,043} - 1 \approx 0,017 = 1,7\%$

Przykład 2. Efekt oczyszczenia wskaźnik średniokresowej dynamiki wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych (indykatora) z trwałego wpływu jednorazowego szoku w 2020 r. na indyktor wzrostu i w efekcie na kwotę wydatków SRW.

		2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028
1.	Realne tempo wzrostu PKB (2019, 2020), prognoza APK2021 (lata 2021-2024), założenia (lata 2025-2028); %, r/r	4,7	-2,7	3,8	4,3	3,7	3,5	3,0	3,1	3,1	3,0
2.	Tempo wzrostu przyjęte do obliczania indykatora po zmianie UFP (% , r/r)	4,7	3,14	3,14	3,14	3,7	3,5	3,0	3,1	3,1	3,0
3.	Wskaźnik średniokresowej dynamiki obliczony zgodnie z obecną formułą	1,0314	1,0260	1,0293	1,0342	1,0335	1,0342	1,0319	1,0290	1,0270	1,0344
4.	Wskaźnik średniokresowej dynamiki obliczony zgodnie z nową formułą po zmianie UFP	1,0314	1,0360	1,0383	1,0395	1,0387	1,0394	1,0373	1,0344	1,0323	1,0320

W związku z ww. zmianami w zakresie indykatora w projekcie ustawy zaproponowano odpowiednie dostosowania w objaśnieniach do wzoru w art. 112aa UFP.

Rozszerzenie zakresu jednostek i organów objętych SRW

Proponowana nowelizacja UFP dotyczy również rozszerzenia zakresu podmiotowego SRW. Zgodnie z wymogami unijnymi, określonymi w dyrektywie Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 306 z 23.11.2011, str. 41), reguła powinna obejmować możliwie jak największą część sektora instytucji rządowych i samorządowych (metodyka ESA2010). Celem zapewnienia operacyjności reguły, projektując SRW, wyłączono z jej zakresu wydatki w pełni finansowane ze środków unijnych i EFTA oraz wydatki jednostek, które nie mają zdolności do generowania wysokich deficytów:

Od momentu wprowadzenia SRW w 2013 r. jej zakres ulegał zmianie. Po pierwsze, w 2015 r. do zakresu jednostek objętych SRW włączono Bankowy Fundusz Gwarancyjny. Po drugie, automatycznie zostały włączone nowe fundusze utworzone, powierzone lub przekazane Bankowi Gospodarstwa Krajowego (BGK). Po trzecie, w związku z tworzeniem nowych funduszy celowych, w odniesieniu do których nie przewidziano mechanizmu automatycznego rozszerzania SRW, relatywny zakres wydatków sektora instytucji rządowych i samorządowych objętych SRW uległ zmniejszeniu.

W latach 2014-2020 również zakres sektora finansów publicznych w części nie objętej SRW ulegał zmianom. Część jednostek podlegała likwidacji (np. fundusze związane z prywatyzacją), część przekształcono, utworzono także nowe podmioty.

Biorąc powyższe pod uwagę, w celu wzmocnienia skuteczności SRW, proponuje się rozszerzenie podmiotowego katalogu jednostek i organów objętych SRW o pozostałe państwowe fundusze celowe (art. 112aa ust. 1 UFP).

W tym zakresie projekt ustawy:

1) rozszerza zakres organów i jednostek objętych SRW o pozostałe państwowe fundusze celowe, tj. jednostki, o których mowa w art. 9 pkt 7 UFP (obecnie SRW objęte są wydatki wybranych państwowych funduszy celowych);

2) rozszerza katalog jednostek automatycznie włączanych do SRW, w przypadku utworzenia nowej jednostki, o nowe państwowe fundusze celowe.

Obecnie SRW objęte są wydatki:

1) organów władzy publicznej, organów kontroli państwowej i ochrony prawa oraz sądów i trybunałów;

2) jednostek samorządu terytorialnego oraz ich związków;

3) związku metropolitalnego;

4) państwowych i samorządowych jednostek budżetowych;

5) funduszy zarządzanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i funduszy zarządzanych przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;

6) Narodowego Funduszu Zdrowia;

7) Funduszu Pracy;

8) Bankowego Funduszu Gwarancyjnego;

9) funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych Bankowi Gospodarstwa Krajowego na podstawie odrębnych ustaw.

Oznacza to, że obecnie SRW objęta jest jedynie część państwowych funduszy celowych, tj. państwowe fundusze celowe zarządzane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych i przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego oraz Fundusz Pracy.

Proponowane zmiany oznaczają objęcie SRW także wydatków następujących państwowych funduszy celowych (według stanu na dzień 1 maja 2021 r.):

1) Funduszu Gospodarki Zasobem Geodezyjnym i Kartograficznym;

2) Funduszu Wsparcia Policji;

3) Funduszu Modernizacji Bezpieczeństwa Publicznego;

4) Funduszu-Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców;

5) Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej;

6) Funduszu Zajęć Sportowych dla Uczniów;

7) Funduszu Reprywatyzacji;

8) Funduszu Modernizacji Sił Zbrojnych;

9) Funduszu Promocji Kultury;

10) Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

11) Funduszu Aktywizacji Zawodowej Skazanych oraz Rozwoju Przywiąziennych Zakładów Pracy;

12) Funduszu Rekompensacyjnego;

13) Funduszu Wsparcia Straży Granicznej;

14) Funduszu Rozwiązywania Problemów Hazardowych;

15) Funduszu Wsparcia Państwowej Straży Pożarnej;

16) Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych;

17) Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych;

18) Funduszu Zapasów Interwencyjnych;

19) Funduszu Wspierania Organizacji Pożytku Publicznego;

20) Funduszu Wspierania Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego;

21) Narodowego Funduszu Ochrony Zabytków;

- 22) Funduszu Solidarnościowego;
- 23) Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg;
- 24) Funduszu Wyłaty Różnicy Ceny;
- 25) Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej;
- 26) Funduszu Inwestycji Kapitałowych;
- 27) Funduszu Dostępności;
- 28) Funduszu Szerokopasmowego;
- 29) Funduszu Rekompensat Pośrednich Kosztów Emisji;
- 30) Funduszu Medycznego.

Rozszerzenie zakresu SRW ma charakter uniwersalny (SRW rozszerzane jest o jednostki o określonej formie organizacyjno-prawnej, a nie imiennie wskazane jednostki). Oznacza to, że SRW objęte będą wszystkie państwowe fundusze celowe. Utworzenie lub likwidacja państwowego funduszu celowego będzie skutkowało automatycznym dostosowywaniem zakresu SRW. Analogiczny mechanizm obowiązuje już w przypadku funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych Bankowi Gospodarstwa Krajowego na podstawie odrębnych ustaw.

Wydatki państwowych funduszy celowych będą uwzględniane w limicie³ wydatków wynikającym z SRW (art. 112aa ust. 3 UFP).

Proponowane zmiany nie zmieniają wcześniejszych założeń konstrukcyjnych reguły, lecz poprzez poszerzenie zakresu reguły, pozwalają na lepsze wypełnienie przez polską regułę wydatkową pierwotnych założeń, dotyczących jak najszerszego objęcia sektora instytucji rządowych i samorządowych przy jednoczesnym zachowaniu operacyjności reguły. Rozszerzenie mechanizmu automatycznego dostosowywania zakresu SRW do zmian w sektorze finansów publicznych o kolejną grupę jednostek (państwowe fundusze celowe), przyczyni się do zwiększenia jej skuteczności oraz zwiększenia transparentności i efektywności zarządzania finansami publicznymi. Dodatkowo, zobowiązanie do rozszerzenia zakresu SRW stanowi jedną z reform zawartych w Krajowym Planie Odbudowy i Zwiększania Odporności z terminem wdrożenia odpowiednich zmian legislacyjnych w trzecim kwartale 2021 r. tak, aby nowe rozwiązania zostały zastosowane w pracach nad projektem ustawy budżetowej na rok 2022.

Konsolidacja przepływów pomiędzy jednostkami i organami objętymi SRW

Projekt przewiduje także zmiany w zakresie konsolidacji przepływów finansowych pomiędzy jednostkami i organami objętymi SRW. Zgodnie z obowiązującymi przepisami w kwocie wydatków SRW nie uwzględnia się przepływów finansowych między organami i jednostkami objętymi SRW z tytułu dotacji i subwencji oraz przepływów finansowych między funduszami zarządzanymi przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

Powyższy przepis miał na celu wyeliminowanie przepływów pomiędzy jednostkami i organami objętymi SRW, które mają na celu zmianę podmiotu realizującego zadanie, a nie finansującego realizację zadania. Założenia konstrukcyjne SRW zakładały, że kwota SRW powinna być określana dla jednostek i organów SRW w taki sposób jakby te jednostki i organy stanowiły jedną jednostkę, tj. kwota wydatków stanowi sumę wydatków poszczególnych jednostek i organów objętych SRW po dokonaniu odpowiednich wyłączeń, tj. wyeliminowaniu transakcji wewnątrzgrupowych związanych ze zmianą podmiotu realizującego zadanie a nie finansującego. Jako kryterium eliminacji przepływów przyjęto kryterium formalno-prawne, tj. eliminuje się przepływy z tytułu dotacji i subwencji.

³ Sposób ustalania limitu wydatków określa art. 112aa ust. 3 UFP.

Termin „dotacja”⁴ jest zdefiniowany w UFP, zaś termin subwencja pomimo, że nie ma definicji legalnej jest terminem, którego znaczenie jest ugruntowane w doktrynie i orzecznictwie⁵. Analiza przepływów pomiędzy jednostkami sektora finansów publicznych i jednostkami objętymi SRW wskazuje, że pomiędzy tymi jednostkami występują różnorodne pod względem formalno-prawnym przepływy finansowe, ale o identycznej lub zbliżonej treści ekonomicznej do dotacji i subwencji (w szczególności środki przekazane, wpłaty, przelewy redystrybucyjne).

Przykład 3

Ustawa o Rządowym Funduszu Rozwoju Dróg stanowi, że środki Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg stanowią m.in. środki pochodzące z wpłat:

1) Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, o którym mowa w art. 400 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, w wysokości nie mniejszej niż 1,4 mld zł rocznie,

2) z budżetu państwa z części budżetowej, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej, w wysokości 500 mln zł rocznie,

3) z budżetu państwa z części budżetowej, której dysponentem jest minister właściwy do spraw transportu.

Jednocześnie przepisy stanowią, że ww. wpłaty z budżetu państwa nie stanowią dotacji w rozumieniu art. 126 UFP. Ponadto, w zakresie zadań realizowanych ze środków Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg wprowadzono regulację, zgodnie z którą dofinansowanie albo finansowanie udzielone ze środków Funduszu nie stanowi dotacji w rozumieniu art. 126 ustawy UFP. Pomimo zmiany formalno-prawnej transferu, jego treść ekonomiczna nie uległa zmianie.

Obowiązujące obecnie uregulowania powodują, że co do zasady forma prawna transferu pomiędzy jednostkami objętymi SRW oraz forma prawna, w jakiej działa jednostka, ma wpływ na możliwość dokonania takiej konsolidacji np. fundusze utworzone, powierzone lub przekazane Bankowi Gospodarstwa Krajowego na podstawie odrębnych ustaw nie mogą udzielać dotacji w rozumieniu art. 126 UFP, gdyż nie są wymienione w katalogu podmiotów udzielających dotacji (budżet państwa, jednostki samorządu terytorialnego oraz państwowe fundusze celowe).

Obowiązujące rozwiązania w sposób sztuczny mogą niekiedy ograniczać przestrzeń wydatkową budżetu państwa i powodują konieczność zmniejszania wydatków, która nie ma uzasadnienia ekonomicznego. Celem wyeliminowania ww. problemów w projekcie proponuje się rozwiązania, które na potrzeby konsolidacji zlikwidują zróżnicowania przepływów środków w ramach SRW.

W zakresie konsolidacji przepływów finansowych pomiędzy jednostkami i organami objętymi SRW proponuje się wprowadzenie zasady stosowanej w rachunkowości, tj. nadrzędności treści ekonomicznej nad formą prawną. Projekt przewiduje, że konsolidacji w ramach SRW podlegałyby nie tylko dotacje i subwencje w ścisłym rozumieniu, ale też inne przepływy (niezależnie od ich nazwy), które ekonomicznie odpowiadają dotacjom i subwencjom. W szczególności wyeliminowaniu będą podlegać te przepływy pomiędzy jednostkami i organami SRW, które mają charakter nieodpłatny, co do zasady, bezzwrotny (w niektórych przypadkach po spełnieniu określonych warunków, jak np. w przypadku dotacji celowych) i nieekwiwalentny (tj. jednostka przekazująca środki nie otrzymuje nic w zamian od jednostki otrzymującej środki). Podobna

⁴ Dotacje, zgodnie z UFP, to podlegające szczególnym zasadom rozliczania środki z budżetu państwa, budżetu jednostek samorządu terytorialnego oraz z państwowych funduszy celowych przeznaczone na podstawie ustawy lub umów międzynarodowych, na finansowanie lub dofinansowanie realizacji zadań publicznych.

⁵ Subwencja stanowi bezzwrotny, nieodpłatny transfer środków z zasobów finansowych budżetu państwa, o której ostatecznym przeznaczeniu decydują samodzielnie organy właściwych jednostek. Jest zatem formą redystrybucji dochodu narodowego, a więc instrumentem o charakterze publicznoprawnym (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie sygn. akt II CK 199/04).

zasada obowiązuje także w zakresie opracowywania statystyk sektora instytucji rządowych i samorządowych zgodnie z przepisami unijnymi (metodyka ESA2010).

Zgodnie w propozycją eliminacji w ramach SRW będą podlegały te przepływy pomiędzy jednostkami i organami objętymi SRW, które zmieniają podmiot realizujący zadanie (z jednej jednostki lub organu objętego SRW na inną jednostkę lub organ objęty SRW), bez zmiany podmiotu finansującego (w całości lub części) realizację zadania.

Podmiot realizujący musi wykazać otrzymane środki jako swój dochód (np. wpłata z budżetu państwa z części obrona narodowa wykazana jako dochód Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg), zaś podmiot finansujący – wydatek (np. wydatek budżetu państwa z części obrona narodowa na rzecz Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg).

Eliminowaniu w ramach SRW będą podlegały tylko te przepływy, które spełniają w szczególności łącznie następujące warunki:

- przepływ odbywa się pomiędzy jednostkami objętymi SRW (zarówno jednostka przekazująca środki, jak też otrzymująca objęta jest w SRW),
- jednostka przekazująca środki wykazała je jako swój wydatek, zaś jednostka otrzymująca - jako dochód,
- spełniony jest warunek odnośnie charakteru tego transferu – musi to być przepływ finansowy wynikający ze stosunków prawnych, które nazwą odpowiadają dotacjom i subwencjom lub z innych stosunków prawnych, które wywołują skutki ekonomiczne odpowiadające dotacjom i subwencjom.

W przypadku przepływu finansowego pomiędzy dwoma jednostkami objętymi SRW, w sytuacji kiedy jednostka A wykaże przepływ jako swój wydatek, zaś jednostka (jednostka B), która otrzymała środki nie wykaże jego jako swojego dochodu, wydatek w ramach SRW zostanie uznany za finalny wydatek jednostki przekazującej (jednostka A), a tym samym nie zostanie wyeliminowany (brak drugiej strony transakcji w rachunkach SRW) – warunek z tiret drugiego niespełniony.

W praktyce oznacza to, że na etapie ustalania kwoty wydatków SRW eliminowane byłyby przepływy pomiędzy jednostkami i organami objętymi SRW co do zasady wymienione w klasyfikacji budżetowej⁶ w grupie paragrafów „dotacje i subwencje” lub paragrafach wymienionych w grupie „wydatki majątkowe” odpowiadające paragrafom o charakterze niemajątkowym z grupy „dotacje i subwencje”.

Przy określaniu poziomu wydatków skonsolidowanych SRW obowiązuje zasada „wydatków netto”, tj. wydatków ogółem pomniejszonych o otrzymane po dochodach (jako dotacje i subwencje w sensie ekonomicznym) środki od jednostek w ramach, których dokonywana jest konsolidacja.

Przykładowo w zakresie Narodowego Funduszu Zdrowia (NFZ) od kwoty SRW (wartość skonsolidowana) odejmowane są koszty „netto” NFZ (art. 112aa ust. 3 pkt 3 UFP). Zgodnie z projektem koszty „netto” NFZ stanowiąc będą różnicę pomiędzy planowanymi kosztami NFZ określonymi w planie finansowym NFZ i kwotą odpowiadającą wielkości planowanych do otrzymania kwot przepływów finansowych z tytułu dotacji i subwencji (w sensie ekonomicznym) od jednostek objętych SRW. Oznacza to, że od kosztów NFZ (bez środków unijnych) odejmowane będą, inne niż środki unijne, środki o ekonomicznym charakterze dotacji i subwencji, otrzymane np. od państwowych funduszy celowych (np. Funduszu Medycznego) czy z budżetu państwa, o ile zgodnie z przepisami stanowią one dochód NFZ.

⁶ Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 2 marca 2010 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1053, z późn. zm.) wydane na podstawie delegacji ustawowej określonej w art. 39 ust. 4 pkt 1 i ust. 5 UFP.

Kwota wydatków z uwzględnieniem państwowych funduszy celowych

W związku z rozszerzeniem zakresu SRW o wszystkie państwowe fundusze celowe należy dokonać rewizji kwoty SRW stanowiącej podstawę ustalenia kwoty wydatków SRW na rok 2022. Mając na uwadze, że startowa kwota wydatków SRW w momencie wprowadzania reguły stanowiła sumę wydatków objętych nią jednostek/podmiotów (po skonsolidowaniu), rozszerzając zakres jednostek objętych SRW należy dokonać odpowiedniego zwiększenia kwoty wydatków SRW w taki sposób, aby rozszerzenie zakresu było neutralne z punktu widzenia poziomu finansowania zadań realizowanych przez jednostki i organy objęte SRW.

Z tego powodu w projekcie proponuje się, aby kwota Wyd_{n-1} , o której mowa w art. 112aa ust. 1 UFP, na rok 2021 wynosiła 978.191.513 tys. zł (podstawa ustalenia kwoty na rok 2022).

Włączenie do zakresu SRW państwowych funduszy celowych wiąże się z koniecznością skorygowania kwoty wydatków, której wartość zostanie ustalona na podstawie zrealizowanych wydatków włączanych podmiotów z uwzględnieniem konsolidacji (zgodnie z proponowaną w projekcie definicją) i z wyłączeniem środków z UE. Wartość ta została określona na podstawie wartości referencyjnych z roku 2019. Rok 2019 przyjęto za rok referencyjny z uwagi na to, że był to ostatni rok, w którym na finanse publiczne nie oddziaływały negatywne czynniki związane z pandemią COVID-19 i jednocześnie rok, w którym nie była uruchomiana klauzula wyjścia z SRW, zawarta w art. 112d UFP.

Mając na uwadze zmiany przewidziane w art. 1 pkt 6 i 7 projektu ustawy, ustalając kwotę wydatków Wyd_{n-1} za rok 2021, o której mowa w art. 112aa ust. 1 UFP, stanowiącej kwotę bazową dla ustalenia poziomu wydatków Wyd_n na rok 2022, wzięto pod uwagę następujące dane:

1) planowana w ustawie budżetowej na rok 2019 kwota wydatków SRW wyniosła 847.773.421 tys zł;

2) kwotę odpowiadającą skutkom „netto” rozszerzenia zakresu SRW o pozostałe państwowe fundusze celowe na podstawie wartości referencyjnych z roku 2019 (wydatki ogółem bez wydatków finansowanych ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 UFP, po wyeliminowaniu transferów pomiędzy państwowymi funduszami celowymi, o które poszerzany jest zakres SRW, lub pomiędzy tymi funduszami a jednostkami i organami objętymi obecnie SRW⁷. Poziom ww. skutków w 2019 wyniósł 23.310,9 mln zł (dane na podstawie informacji zawartych w Zestawieniu dochodów i wydatków sektora finansów publicznych w roku 2019, stanowiącym załącznik do Omówienia do sprawozdania z wykonania budżetu państwa za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2019);

3) wskaźnik średniookresowej dynamiki wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych WPKBn, o którym mowa w art. 112aa ust. 1 UFP, z zastosowaniem zasad jego obliczania określonych w projekcie ustawy wyniósł 1,0360 w 2020 r. oraz 1,0383 w 2021 r.;

4) wartość korekty, o której mowa w art. 112aa ust. 4 UFP, zgodnie z art. 1 ust. 7 projektowanej ustawy w latach 2020-21 wynosi 0 pkt. proc.

W wyniku tych działań⁸ otrzymano zaktualizowaną kwotę wydatków dla roku 2020 oraz kwotę wydatków dla roku 2021. Kwota Wyd_{n-1} dla roku 2021, stanowiąca podstawę do obliczenia kwoty wydatków SRW na rok 2022 wynosi 978.191.513 tys zł.

⁷ Podlegające wyłączeniom zgodnie z zasadami konsolidacji określonymi w projekcie ustawy zmieniającej ustawę o finansach publicznych.

⁸ $Wyd_{2020} = \left(\frac{847\,773\,421}{\text{kwota } Wyd_{2019}} \right) * \underset{\text{cel inflacyjny NBP}}{1,025} * \underset{\substack{\text{średniookresowy} \\ \text{wskaźnik PKB cs} \\ \text{z uwzględnieniem korekty}}}{1,0360} + \underset{\substack{\text{działania} \\ \text{dyskrecjonalne}}}{-12\,854\,572}$

Pozostałe zmiany

W art. 1 w pkt 1 projektu zaproponowano, aby Bankowy Fundusz Gwarancyjny stał się jednostką sektora finansów publicznych. Rozwiązanie to ma na celu zmniejszenie różnic w zakresie metodologii unijnej i polskiej dot. sektora finansów publicznych, a tym samym obliczania deficytu i długu publicznego. Już dzisiaj Bankowy Fundusz Gwarancyjny jest częścią sektora finansów publicznych według metodologii unijnej, ponieważ w 2014 r. został uznany za jednostkę spełniającą kryteria funkcjonalne powodujące zaliczenie go do sektora instytucji rządowych i samorządowych.

Jednocześnie w art. 1 pkt 7 lit. c projektu przesądzono, że kwota wydatków, o której mowa w art. 112aa ust. 1 UFP będzie pomniejszana także o planowane wydatki Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r. poz. 568, z późn. zm.) oraz wydatków lub kosztów organów i jednostek, o których mowa w ust. 1, których źródłem finansowania są środki tego Funduszu, do których nie ma zastosowania ust. 2a.

Fundusz będzie wchodził w zakres kwoty wydatków stabilizującej reguły wydatkowej, jednak nie będzie objęty nieprzekraczalnym limitem, podobnie jak jednostki już wchodzące w zakres reguły, które nie są objęte limitem z uwagi na swoją specyfikę, tj.:

- jednostki samorządu terytorialnego (z uwagi na ograniczenie możliwości zadłużenia jednostek samorządu terytorialnego innymi regulacjami oraz samodzielność finansową samorządów),
- jednostki z art. 139 ust. 2 UFP (z uwagi na zagwarantowaną w Konstytucji RP autonomię),
- Narodowy Fundusz Zdrowia (z uwagi na to, że średnim i długim okresie gospodarka finansowa NFZ powinna być zrównoważona) oraz
- Bankowy Fundusz Gwarancyjny (z uwagi na „ratunkowy” charakter działania Funduszu).

Specyfika Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, polegająca na zapewnieniu środków finansowych niezbędnych na finansowanie i wsparcie realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, wpisuje się w typ jednostek nieobjętych nieprzekraczalnym limitem wydatkowym. Charakter działania Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 jest, podobnie jak BFG, doraźny, „ratunkowy”. Ponadto, zakres jego działalności ogranicza się do okresu występowania pandemii oraz towarzyszących jej konsekwencji. Po ich zakończeniu działalność Funduszu powinna być wygaszana, a zakres jednostek nieobjętych nieprzekraczalnym limitem powróci do poprzedniego stanu sprzed pandemii COVID-19.

Projekt przewiduje ponadto zmiany o charakterze porządkującym i dostosowującym, tj.:

Uchylono art. 38c UFP, nakładający na Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych obowiązek ogłaszania, w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w terminie do dnia 16 kwietnia, wysokości kosztów reformy emerytalnej, wskazanych

$$Wyd_{2021} = \left(\frac{wyd_{2020}}{kwota\ Wyd_{2020}} \right) * \frac{1,025}{\text{cel inflacyjny NBP}} * \frac{1,0383}{\text{średniookresowy wskaźnik PKB cs z uwzględnieniem korekty}} + \frac{7\,717.748}{\text{działania dyskrecjonalne}} + \frac{pfc\ netto_{2021}}{\text{wydatki z 2019 zaktualizowane do warunków roku 2021}}$$

$$\frac{pfc\ netto_{2021}}{\text{wydatki z 2019 zaktualizowane do warunków roku 2021}} = \frac{23\,310.900}{\text{wydatki netto państwowych funduszy celowych w 2019}} * \frac{1,025}{\text{cel inflacyjny NBP}} * \frac{1,0360}{\text{średniookresowy wskaźnik PKB cs 2020 z uwzględnieniem korekty}} * \frac{1,025}{\text{cel inflacyjny NBP}} * \frac{1,0383}{\text{średniookresowy wskaźnik PKB cs 2021 z uwzględnieniem korekty}}$$

w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1175/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych (Dz. Urz. UE L 306 z 23.11.2011, s. 12) za ostatnie cztery lata. Przepis ten jest martwy z uwagi na fakt, że od 2017 r. nie występują już koszty systemowej reformy emerytalnej w rozumieniu przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1175/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru koordynacji polityk gospodarczych (Dz. Urz. UE L 306 z 23.11.2011, str. 12). W związku z ww. zmianą konieczne było odpowiednie dostosowanie art. 112aa UFP ust. 4, poprzez wykreślenie odniesienia się do kosztów reformy emerytalnej, ogłoszonych zgodnie z art. 38c UFP.

W art. 11a ust. 3 UFP przed wyrazami „jednostek budżetowych” dodano wyraz „państwowych”, gdyż przepis ten wyłącznie dotyczy państwowych jednostek budżetowych. Zmiana pozwoli na wyeliminowanie ewentualnych wątpliwości w tym zakresie.

Ponadto w art. 11a UFP dodano ust. 5, zgodnie z którym organ prowadzący będzie zobowiązany do opracowania zestawienia dochodów, o których mowa w ust. 1 tego przepisu, i wydatków nimi finansowanych i przekazania Ministrowi Finansów w trybie i terminach określonych w przepisach dotyczących prac nad projektem ustawy budżetowej - na podstawie informacji otrzymanych od kierowników państwowych jednostek budżetowych. W wyniku tej zmiany Minister Finansów otrzyma zbiorcze informacje o dochodach i wydatkach ww. jednostek w celu ujęcia ich w szacunkach na potrzeby SRW.

Zaproponowano zmiany w art. 29 UFP, tj. w ust. 6 i ust. 12 oraz dodano nowy ust. 6a. Zgodnie z nowym brzmieniem ust. 6 podstawą gospodarki finansowej państwowego funduszu celowego jest roczny plan finansowy, a w jego ramach będzie sporządzany plan dochodów i wydatków ujmowanych w terminie ich zapłaty. Zgodnie zaś z nowododanym ust. 6a plan będzie przedstawiany Ministrowi Finansów w trybie i terminach określonych w przepisach dotyczących prac nad projektem ustawy budżetowej. Zgodnie z nowym brzmieniem ust. 12 zmiany planu finansowego państwowego funduszu celowego dokonywał będzie odpowiednio minister lub organ dysponujący tym funduszem po uzyskaniu zgody Ministra Finansów i opinii sejmowej komisji do spraw budżetu

Wskazane wyżej zmiany wiążą się z rozszerzeniem zakresu informacji ujmowanych w planach finansowych państwowych funduszy celowych, które w rezultacie umożliwią właściwe ujęcie kwot dotyczących tych funduszy w ramach SRW.

Uchylenie w art. 36 w ust. 1 pkt 1 wynika z faktu, iż po wyłączeniu dochodów i wydatków pozycje wyszczególnione we wskazanym punkcie, w ramach „ogółu operacji finansowych”, nie znajdują odniesienia. Należy mieć na uwadze, że przepis ten posługuje się nomenklaturą z art. 41 ust. 5 ustawy o finansach publicznych co sugeruje, że to są dane wymienione w tym przepisie. Tymczasem dane dotyczące długu publicznego, długu Skarbu Państwa czy gwarancji i poręczeń, o których mowa w tymże przepisie, nie są ogłaszane na wskazanej wyżej podstawie, zatem w świetle powyższego, wskazany przepis jest bezprzedmiotowy.

Zaproponowana w art. 41 ust. 2 pkt 1 UFP zmiana polega na doprecyzowaniu brzmienia delegacji do wydania rozporządzenia. Nowe brzmienie art. 41 ust. 2 pkt 1 lit. c UFP umożliwi nałożenie obowiązku sprawozdawczego na państwowe jednostki budżetowe prowadzące działalność określoną w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 910, z późn. zm.) i posiadające dochody własne. Należy podkreślić, iż jednostki te należą do sektora finansów publicznych. Zatem należą do podmiotów, których wydatki są objęte monitoringiem w celu zachowania określonych w ustawie budżetowej limitów wydatków właściwych dysponentów części budżetowych. Objęcie sprawozdawczością budżetową dochodów i wydatków na rachunkach, o których mowa w art. 11a UFP, jest niezbędne na potrzeby opracowania zestawienia dochodów i wydatków sektora finansów publicznych (art. 182 ust. 3 pkt 1 UFP) i przygotowania informacji, o której mowa w art. 182 ust. 4 pkt 6 UFP (SRW). Zmiana art. 41 ust. 2 pkt 1 lit. h UFP także służy doprecyzowaniu delegacji do wydania rozporządzenia. Sprawozdania są niezbędne do oceny prawidłowości danych wykazanych w sprawozdaniach z wykonania planów dochodów i wydatków budżetu państwa. Minister Finansów jest zaś zobowiązany do podania do publicznej wiadomości danych dotyczących wykonania budżetu państwa, zatem system kontroli nad prawidłowością sporządzanych sprawozdań, potwierdzający rzetelność danych sprawozdawczych jest niezbędny na każdym szczeblu przekazywanych sprawozdań.

Ponadto odpowiednio dostosowano art. 142 UFP w zakresie treści uzasadnienia do ustawy budżetowej w roku stosowania klauzuli wyjścia i klauzuli powrotu. Analogiczne zmiany dokonano również w art. 182 UFP dot. sprawozdania z wykonywania ustawy budżetowej. Treści obydwu tych dokumentów dostosowano w celu wyeliminowania ewentualnych wątpliwości, że w roku w którym wyłączona jest SRW, nie ma obowiązku publikowania tych informacji w ww. dokumentach, a w latach stosowania klauzuli powrotu, kiedy różnice, o których mowa w art. 112aa ust. 5 UFP wynoszą zero, również nie ma obowiązku ich zamieszczania w tych dokumentach.

W art. 142 UFP zmieniono brzmienie pkt 6. Zgodnie z nowym brzmieniem do projektu ustawy budżetowej dołącza się uzasadnienie zawierające w szczególności omówienie przewidywanego wyniku sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz długu sektora finansów publicznych. W art. 174 UFP nadano nowe brzmienie pkt 4. W Wyniku tej zmiany ustawa będzie określać, że Minister Finansów sprawuje ogólną kontrolę finansów publicznych. Nowe brzmienie nadano również art. 182 ust. 3 pkt 1 UFP, zgodnie z jego treścią sprawozdanie z wykonania ustawy budżetowej powinno zawierać omówienie wyniku sektora instytucji rządowych i samorządowych. W wyniku ww. zmian proponuje się zniesienie obowiązku opracowania zestawienia dochodów i wydatków sektora finansów publicznych. Zamiast tej informacji prezentowana będzie sytuacja sektora instytucji rządowych i samorządowych według metodyki unijnej ESA2010. Obowiązujący obecnie system reguł fiskalnych, wynikających z regulacji krajowych i unijnych, nie jest powiązany z wynikiem sektora finansów publicznych w rozumieniu obecnego brzmienia UFP. Reguły krajowe na poziomie sektora finansów publicznych dotyczą jedynie długu publicznego (art. 216 ust. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 86 UFP, mechanizm korekty w SRW wynikający z art. 112aa ust.4 UFP).

Od uzyskania przez Polskę członkostwa w UE rośnie znaczenie sektora instytucji rządowych i samorządowych (sektora finansów publicznych według metodyki ESA2010). Zjawisko to zauważalne jest także w kolejnych nowelizacjach UFP. Do UFP została wprowadzana stabilizująca reguła wydatkowa, obejmująca zarówno część jednostek sektora finansów publicznych, jak i część jednostek sektora instytucji rządowych i samorządowych, które nie są obecnie zaliczane do sektora finansów publicznych według metodyki krajowej. Zostało także

wprowadzone do UFP pojęcie scenariusza makroekonomicznego, tj. scenariusza przedstawiającego realistyczne prognozy makroekonomiczne, obejmujące w szczególności założenia dotyczące kształtowania się: podstawowych wielkości makroekonomicznych oraz celów dotyczących deficytu i długu sektora instytucji rządowych i samorządowych w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2009r. o stosowaniu Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, państwowego długu publicznego oraz poziomu kwoty wydatków, o której mowa w art. 112aa ust. 1 UFP. Zgodnie z obowiązującymi przepisami do projektu ustawy budżetowej dołącza się uzasadnienie zawierające:

- omówienie scenariusza makroekonomicznego na rok budżetowy i trzy kolejne lata,
- porównanie scenariusza makroekonomicznego z najbardziej aktualnymi prognozami Komisji Europejskiej i prognozami przygotowanymi przez inne niezależne instytucje wraz z omówieniem znaczących różnic,
- analizę wrażliwości w zakresie deficytu i długu sektora instytucji rządowych i samorządowych w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2009 o stosowaniu Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, państwowego długu publicznego oraz poziomu kwoty wydatków, o której mowa w art. 112aa ust. 1 UFP, przy różnych założeniach dotyczących wzrostu gospodarczego i stóp procentowych wraz z omówieniem istotnych czynników ryzyka.

Jednocześnie Rada Ministrów przedstawia Sejmowi RP i Najwyższej Izbie Kontroli, do dnia 31 maja roku następnego, roczne sprawozdanie z wykonania ustawy budżetowej oraz ocenę realizacji scenariusza makroekonomicznego. Podstawą przygotowywania projektu ustawy budżetowej jest WPPFP, czyli aktualizacja Programu konwergencji. Program konwergencji opracowywany jest według zasad wynikających z regulacji unijnych i zawiera prognozy dotyczące sektora instytucji rządowych i samorządowych. Taki dualizm w zakresie sektora finansów publicznych (sektor według metodologii krajowej vs ESA2010) zmniejsza przejrzystość finansów publicznych. Pomędzy metodologią krajową i ESA2010 w zakresie sektora finansów publicznych istnieją różnice zarówno zakresu, jak i transakcyjne.

Projekt obejmuje również zmiany w art. 163 UFP w analogicznym kierunku jak zmiany zaproponowane w art. 11a. W art. 163 dodano nowy ust. 3a, zgodnie z którym odpowiednio minister właściwy do spraw zagranicznych albo minister właściwy do spraw gospodarki, będą zobowiązani do opracowania zestawienia dochodów, o których mowa w ust. 1 tego przepisu, oraz wydatków nimi finansowanych, w trybie i terminach określonych w przepisach dotyczących prac nad projektem ustawy budżetowej - na podstawie informacji otrzymanych od kierowników podległych państwowych jednostek budżetowych. W wyniku tej zmiany Minister Finansów otrzyma zbiorcze informacje o dochodach i wydatkach ww. jednostek w celu ujęcia ich w szacunkach na potrzeby SRW.

Zmiany w pozostałych ustawach

W związku z koniecznością systemowego uregulowania kwestii otrzymywania przez Ministra Finansów danych do wyliczenia kwoty SRW i następnie jej podziału, jak również wyliczenia wiążącego limitu wydatkowego oraz jego rozdysponowania projekt ustawy zmieniającej przewiduje zmiany w następujących ustawach:

- ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników,
- ustawie z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego,

- ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne,
- ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska,
- ustawie z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej,
- ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji,
- ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych,
- ustawie z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw,
- ustawie z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19.

Pozyskanie wiarygodnych informacji odnośnie planowanych wydatków jednostek objętych SRW jest niezbędne do określenia przestrzeni wydatkowej wynikającej z SRW dla wydatków budżetu państwa, dlatego proponuje się zmiany w ustawach, które mają zagwarantować, że w terminach wynikających z harmonogramu prac nad projektem ustawy budżetowej będą dostępne wiarygodne informacje mające wpływ na prawidłowe obliczenie maksymalnego dopuszczalnego poziomu wydatków budżetu państwa wynikającego z SRW.

Zaproponowane w projekcie zmiany ww. ustaw ujednolicają terminy opracowywania projektów planów finansowych i ich zatwierdzania w zakresie funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych Bankowi Gospodarstwa Krajowego na podstawie odrębnych ustaw (Fundusz Wsparcia Kredytobiorców, Fundusz Przeciwdziałania COVID-19, Fundusz Gwarancji Płynnościowych, Funduszu Dopłat do Oprocentowania, Krajowy Fundusz Gwarancyjny, Turystyczny Fundusz Zwrotów, Ekologiczny Fundusz Poręczeń i Gwarancji, Rządowy Fundusz Rozwoju Mieszkalnictwa), Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, Funduszu Składkowego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i funduszu motywacyjnego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. Zgodnie z propozycją właściwy organ będzie zobowiązany do opracowania projektu planu finansowego funduszu na następny rok w terminie do dnia 15 czerwca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan oraz jego zatwierdzenia w terminie do dnia 31 lipca danego roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.

Proponuje się zatem w zakresie:

- Funduszu Składkowego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i funduszu motywacyjnego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, aby projekt planu finansowego, opracowywany przez Prezesa Kasy do 15 czerwca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan, zatwierdzał minister właściwy ds. rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym ds. finansów publicznych do dnia 31 lipca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan;
- Rządowego Funduszu Rozwoju Mieszkalnictwa - przesunięcie terminu opracowania i zatwierdzania projektu planu finansowego odpowiednio z 30 września i 31 października roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan, na 15 czerwca i 31 lipca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan;

- Krajowego Funduszu Gwarancyjnego - określenie terminu zatwierdzania (31 lipca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan) i organu zatwierdzającego projekt planu finansowego (minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych);
- Ekologicznego Funduszu Poręczeń i Gwarancji - określenie terminu zatwierdzania (31 lipca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan) i organu (minister właściwy do spraw minister właściwym do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych) zatwierdzającego projekt planu finansowego;
- Funduszu Wsparcia Kredytobiorców - wprowadzenie zasady, że fundusz prowadzi gospodarkę finansową na podstawie wyodrębnionego w planie finansowym Banku Gospodarstwa Krajowego rocznego planu finansowego, którego projekt opracowuje Bank Gospodarstwa Krajowego do 15 czerwca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan. Projekt ten zatwierdza Rada Funduszu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, do 31 lipca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan;
- Turystycznego Funduszu Zwrotów i Funduszu Dopłat do Oprocentowania - wprowadzenie obowiązku przekazania sprawozdania z realizacji planu finansowego, bilansu i rachunku zysków i strat za rok poprzedni także ministrowi właściwemu ds. finansów publicznych oraz przesunięcie terminu opracowania i zatwierdzania projektu planu finansowego odpowiednio z 30 września i 31 października roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan, na 15 czerwca i 31 lipca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan;
- Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 - wprowadzenie daty dziennej uzgodnienia i zatwierdzenia projektu plan finansowego;
- Funduszu Gwarancji Płynnościowych - wprowadzenie zasady, że projekt planu finansowego zatwierdzany jest w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych w terminie do dnia 31 lipca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan;
- Bankowego Funduszu Gwarancyjnego - wprowadzenie daty dziennej uzgodnienia i zatwierdzenia projektu plan finansowego oraz obowiązku bezzwłocznego przekazania zatwierzonego planu finansowego ministrowi właściwemu ds. finansów publicznych oraz ministrowi właściwemu ds. instytucji finansowych.

Zaproponowane rozwiązanie jest tożsame z terminami określonymi w zakresie opracowywania projektów planów finansowych i ich zatwierdzania przyjętymi w zakresie funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych Bankowi Gospodarstwa Krajowego na etapie implementacji SRW do polskiego systemu prawnego (ustawa z dnia 8 listopada 2013 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw - Dz. U. poz. 1646).

Proponowane zmiany dotyczą jedynie przypadków, kiedy obowiązujące przepisy nie gwarantują pozyskania niezbędnych informacji w ww. zakresie (przepisy nie regulują kwestii terminów przekazywania lub uchwalania planów finansowych lub obowiązujące regulacje uniemożliwiają pozyskanie niezbędnych informacji w odpowiednim czasie lub są w tym zakresie nieprecyzyjne). Nowe zasady opracowywana projektów planów finansowych ww. jednostek i ich zatwierdzania będą miały po raz pierwszy zastosowanie do procedury opracowywania i zatwierdzania planu finansowego na rok 2023.

Dodatkowo w związku z dodaniem Bankowego Funduszu Gwarancyjnego do katalogu jednostek sektora finansów publicznych w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (dalej: ustawa o BFG), w celu uniknięcia wątpliwości dotyczących statusu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego (dalej: Fundusz), wskazuje się, że Fundusz nie jest państwową osobą prawną i nie jest inną państwową jednostką organizacyjną oraz, że nie stosuje się do niego ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym.

W zakresie działalności inwestycyjnej Funduszu zwrócić należy uwagę, iż zgodnie z art. 314 i art. 315 ustawy o BFG Fundusz może lokować środki pieniężne w formie:

- 1) lokat w Narodowym Banku Polskim,
- 2) depozytu u Ministra Finansów,
- 3) papierów wartościowych emitowanych, poręczonych lub gwarantowanych przez Skarb Państwa lub NBP,
- 4) papierów wartościowych emitowanych, poręczonych lub gwarantowanych przez rządy lub banki centralne państw członkowskich lub państw będących członkami Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju,
- 5) jednostek uczestnictwa funduszy rynku pieniężnego.

W związku z nadaniem Funduszowi statusu jednostki sektora finansów publicznych proponuje się wskazanie, iż lokowanie środków pieniężnych w formie depozytu u Ministra Finansów odbywa się na zasadach określonych dla jednostek sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 48 ust. 1 UFP. Nadanie Funduszowi statusu jednostki sektora finansów publicznych będzie wiązało się z obowiązkiem stosowania części przepisów UFP. Z uwagi na specyfikę działalności Funduszu określoną w ustawie o BFG, proponuje się dokonanie stosownych wyłączeń.

W kontekście z jednej strony zasady jawności przewidzianej w UFP, a z drugiej zadań realizowanych przez Fundusz, konieczne jest wyłączenie art. 35 UFP, zgodnie z którym klauzule umowne dotyczące wyłączenia jawności ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa w umowach zawieranych przez jednostki sektora finansów publicznych lub inne podmioty, o ile wynikające z umowy zobowiązanie jest realizowane lub przeznaczone do realizacji ze środków publicznych, uważa się za niezastrzeżone, z wyłączeniem informacji technicznych, technologicznych, organizacyjnych przedsiębiorstwa lub innych posiadających wartość gospodarczą, w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich w tajemnicy, lub w przypadku gdy jednostka sektora finansów publicznych wykaze, że informacja stanowi tajemnicę przedsiębiorstwa z uwagi na to, że wymaga tego istotny interes publiczny lub ważny interes państwa.

Należy również zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 42 ust. 2 UFP, środki publiczne pochodzące z poszczególnych tytułów nie mogą być przeznaczane na finansowanie imiennie wymienionych wydatków, chyba że odrębna ustawa stanowi inaczej. W zakresie finansów publicznych co do zasady nie ma znakowania środków, co w kontekście składek pobieranych przez Fundusz i ich przeznaczenia na konkretny fundusz własny Funduszu i cele może budzić wątpliwości. Zatem w celu uspoźnienia przepisów ustawy o BFG i UFP oraz usunięcia wszelkich wątpliwości należało ustawowo wyłączyć stosowanie wskazanego przepisu w stosunku do Funduszu.

Ponadto, z uwagi na treść art. 49 ust. 2 UFP, zgodnie z którym minister właściwy do spraw aktywów państwowych przejmuje od jednostek sektora finansów publicznych akcje i udziały

w spółkach oraz obligacje emitowane przez podmioty inne niż Skarb Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, bez wyłączenia tego przepisu minister właściwy do spraw aktywów państwowych przejąłby od BFG obligacje BGK wyemitowane na rzecz Funduszu Przeciwdziałania Covid-19 (znajdujące się obecnie w portfelu Funduszu), które są gwarantowane przez Skarb Państwa. To spowodowałoby w konsekwencji uszczuplenie aktywów Funduszu.

Z przepisów art. 92 ust. 1 oraz 2 UFP wynika, iż jednostka sektora finansów publicznych może zaciągać jedynie takie zobowiązania, o których mowa w art. 91 ust. 2 UFP (kredyty, pożyczki, emisja papierów wartościowych, inne zobowiązania zaliczane do tytułu dłużnego), których koszty obsługi, jeżeli występują, są ponoszone co najmniej raz do roku, przy czym dyskonto od emitowanych przez jednostki samorządu terytorialnego papierów wartościowych nie może przekraczać 5% wartości nominalnej, a kapitalizacja odsetek jest niedopuszczalna. W UFP wprowadzony jest również zakaz zaciągania zobowiązań, których wartość nominalna należna do zapłaty w dniu wymagalności, wyrażona w złotych, nie została ustalona w dniu zawierania transakcji (art. 93 UFP). Ze względu na specyfikę działania Funduszu należy wyłączyć obydwa te przepisy.

W ustawie o BFG proponuje się również wprowadzenie mechanizmów wzmacniających niezależność członków Zarządu Funduszu poprzez wydłużenie kadencji członków Zarządu Funduszu oraz wprowadzenie ograniczenia możliwości odwołania z pełnionych funkcji do enumeratywnie wskazanych przypadków.

Jednocześnie w przepisach przejściowych przesądzono, że wydłużenie kadencji dotyczy Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego wybranego na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Przepisy zmienionego art. 269 ustawy o BFG dotyczącego planu finansowego Funduszu będą stosowane po raz pierwszy do planu finansowego Funduszu na rok 2023.

Art. 7 przewiduje zmianę ustawy z dnia 30 sierpnia 2013 r. o dotacji przeznaczonej dla niektórych podmiotów (Dz. U. z 2019 r. poz. 1771, z późn. zm.). W związku z pojawiającymi się problemami interpretacyjnymi dotyczącymi zakresu finansowania zadań proponuje się przywrócenie możliwości otrzymywania przez Muzeum Górnictwa Węglowego w Zabrzu dotacji na pokrycie kosztów związanych ze sprawowaniem ogólnego zarządu. Pozostawienie przepisów ustawy o dotacji przeznaczonej dla niektórych podmiotów w obecnym brzmieniu, wykluczających możliwość pokrywania kosztów sprawowania ogólnego zarządu przez Muzeum Górnictwa Węglowego w Zabrzu, oznacza w praktyce brak możliwości przeprowadzenia przez Muzeum niektórych działań, które mają bezpośrednie przełożenie na realizację celów ww. ustawy - rekultywację terenów pogórnicznych, zabezpieczenie części zabytkowych, renowację zabytkowych wyrobisk, maszyn i urządzeń.

Zmiana zawarta w art. 10, dotycząca ustawy z dnia 15 września 2017 r. o Narodowym Instytucie Wolności - Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1813, z późn. zm.), przewiduje zwiększenie maksymalnego limitu wydatków budżetu państwa będącego skutkiem finansowania tej ustawy na lata 2017-2026. Zwiększenie wydatków wynika m.in. z uruchomienia dodatkowych programów wspierania rozwoju społeczeństwa obywatelskiego w rozumieniu ustawy, tj. Programu Wspierania Rozwoju Międzynarodowych Domów Spotkań na lata 2020-2030, Polski Inkubator Rzemiosła. W ramach limitu wydatków na rok 2021 uwzględniono również środki na finansowanie Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich

NOWEFIO, oraz Programu Rozwoju Organizacji Obywatelskich PROO. Środki na realizację ww. programów zostały zaplanowane w ustawie budżetowej na rok 2021.

Celem zmian przewidzianych w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, z późn. zm.) (art. 11 projektu) jest wzmocnienie niezależności Generalnego Inspektora Informacji Finansowej (GIIF) w wykonywaniu jego zadań określonych w przepisach o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu poprzez wprowadzenie kadencyjności tego organu. Zgodnie z art. 12 ust. 5 ww. ustawy Generalny Inspektor realizuje bowiem zadania jednostki analityki finansowej w rozumieniu dyrektywy 2015/849⁹. Należy zauważyć, że stosownie do brzmienia art. 32 ust. 3 zdanie pierwsze ww. dyrektywy każda jednostka analityki finansowej musi być niezależna i autonomiczna pod względem operacyjnym, co oznacza, że musi posiadać uprawnienia i możliwości, by swobodnie wykonywać swoje funkcje, w tym być w stanie podejmować autonomiczne decyzje w zakresie analizowania, żądania i rozpowszechniania określonych informacji. Przewiduje się, że kadencja GIIF będzie trwała 6 lat. Ta sama osoba nie będzie mogła sprawować funkcji GIIF dłużej niż przez dwie kolejne kadencje. Generalnego Inspektora będzie powoływał, tak jak obecnie, Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Ministra-Członka Rady Ministrów właściwego do spraw koordynowania działalności służb specjalnych. W projekcie enumeratywnie określono również przypadki, kiedy Prezes Rady Ministrów będzie mógł odwołać GIIF przed upływem kadencji, a także wskazano, że kadencja GIIF będzie wygasać w razie jego śmierci. W przypadku wygaśnięcia kadencji, a także odwołania GIIF przed upływem kadencji – jego zadania do czasu powołania nowego GIIF będzie wykonywać osoba kierująca komórką organizacyjną, o której mowa w art. 12 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy, nie dłużej jednak niż przez 3 miesiące. Przepis ten – analogicznie jak regulacja dotycząca dalszego wykonywania przez GIIF swoich obowiązków po zakończeniu kadencji do czasu powołania nowego GIIF, nie dłużej jednak niż przez 3 miesiące – ma zagwarantować ciągłość realizacji zadań GIIF w okresie, gdy stanowisko to z powodu zaistnienia wyjątkowych przyczyn nie będzie obsadzone.

Jednocześnie mając na uwadze zapewnienie jak największej autonomii GIIF do osoby zajmującej to stanowisko będą miały zastosowanie przepisy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne.

Dopuszczono również możliwość zajmowania stanowiska sekretarza albo podsekretarza stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, co wiąże się z faktem umiejscowienia wyodrębnionej komórki organizacyjnej służącej do realizacji GIIF w tym urzędzie. Wprowadzono także przepisy zapewniające aby komórka organizacyjna, przy pomocy której GIIF wykonuje swoje zadania była zorganizowana w taki sposób, aby możliwa była prawidłowa realizacja zadań GIIF.

Wynagrodzenie zasadnicze GIIF zostanie ustalone na podstawie przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, z tym że wynagrodzenie to nie może przekroczyć najwyższej kwoty miesięcznego wynagrodzenia ustalonej

⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73, z późn. zm.)

na podstawie ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi.

Pozostałe elementy dotyczące warunków pracy GIIF będą wynikały odpowiednio z art. 4, art. 5 i art. 5b ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1637) oraz art. 22, art. 23, art. 24 ust. 2, art. 26 i art. 28 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 537).

Przepis art. 16 projektu ustawy stwarza, niezależnie od art. 76 ustawy z dnia 19 listopada 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2021 (Dz. U. poz. 2400), dodatkową podstawę do przekazania Funduszowi Reprywatyzacji skarbowych papierów wartościowych. Wartość nominalna zobowiązań z tytułu wyemitowanych skarbowych papierów wartościowych przekazanych Funduszowi Reprywatyzacji nie może przekroczyć kwoty 20.000.000. tys. zł. Przy czym wartość nominalna nowo wyemitowanych skarbowych papierów wartościowych w roku 2021 będzie się mieściła się w limicie określonym w art. 5 ust. 3 ustawy budżetowej na rok 2021 (Dz. U. z 2021 r. poz. 190).

Stosownie do projektowanego art. 17 w latach 2021-2022 skarbowe papiery wartościowe, o których mowa w art. 16 ust. 1, mogą być przeznaczone na nabywanie lub obejmowanie przez Skarb Państwa, reprezentowany przez Prezesa Rady Ministrów, akcji w spółkach, w tym na przeciwdziałanie społeczno-gospodarczym skutkom COVID-19.

Zgodnie z art. 18 w przypadku, o którym mowa w art. 112d ust. 3 UFP, w przedłożonym Sejmowi projekcie ustawy zmieniającej ustawę budżetową na rok budżetowy 2021, w przypadku zmiany ustawy budżetowej na ten rok, i projekcie ustawy budżetowej na rok 2022, prognozowaną kwotę wydatków, o której mowa w art. 112aa ust. 3 pkt 1 tej ustawy, pomniejsza się o prognozowane wydatki jednostek samorządu terytorialnego oraz ich związków, o których mowa w art. 236 ust. 4 tej ustawy. W ww. przypadkach do wydatków, dla których ustanowiono nieprzekraczalny limit wydatków, obliczony zgodnie z art. 112aa ust. 3 lub art. 112d ust. 5 UFP nie wlicza się:

- 1) planowanych wydatków budżetu państwa, o których mowa w art. 124 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz wydatków z przeznaczeniem na realizację programów finansowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 tej ustawy;
- 2) planowanych wydatków inwestycyjnych funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych Bankowi Gospodarstwa Krajowego na podstawie odrębnych ustaw.

Projektowane rozwiązanie w art. 19 ma charakter epizodyczny i dotyczy roku 2021, w którym możliwe będzie wydanie aktu wykonawczego – rozporządzenia Rady Ministrów – w ramach którego wydatki z roku 2021 będą mogły być realizowane również w kolejnym roku do dnia 30 listopada 2022 r. Umożliwi to kontynuację realizacji wszystkich przedsięwzięć, które były zaplanowane w ramach środków budżetowych ujętych w ustawie budżetowej na rok 2021, a które to działania, wskutek COVID-19, nie zostały bądź do 31 grudnia 2021 r. nie zostaną ukończone. Tym samym ostateczny termin ich realizacji zostanie wydłużony maksymalnie do dnia 30 listopada 2022 r. Obecnie obowiązujące przepisy UFP przewidują możliwość wydania rozporządzenia Rady Ministrów o tzw. „wydatkach niewygasających” z terminem nie dłuższym niż do dnia 31 marca kolejnego roku. Rozliczenie środków nastąpi na dotychczasowych zasadach, z tym że w przypadku stwierdzenia braku możliwości wydatkowania środków przed dniem 30 listopada 2022 r., dysponent niezwłocznie poinformuje o tym Ministra Finansów i zwróci niewykorzystane środki na rachunek wydatków niewygasających w terminie 14 dni.

Zgodnie z art. 20 Prezes Rady Ministrów będzie mógł, w drodze rozporządzenia, dokonywać przeniesienia planowanych wydatków budżetowych między częściami i działami budżetu państwa, uwzględniając wysokość oraz rodzaj koniecznego wsparcia i bieżące wykonanie wydatków w poszczególnych częściach i działach budżetu państwa. Ponadto zaproponowano rozwiązanie, zgodnie z którym w celu przeciwdziałania COVID-19 Prezes Rady Ministrów będzie mógł podjąć decyzję o zablokowaniu planowanych wydatków w zakresie całego budżetu państwa, określając część budżetu państwa oraz łączną kwotę wydatków, która podlega blokowaniu. Prezes Rady Ministrów powierzy Ministrowi Finansów wykonanie ww. decyzji, a szczegółową klasyfikację wydatków, które podlegają blokowaniu, ustalać będzie dysponent części budżetowej. Ze zablokowanych środków Minister Finansów będzie mógł utworzyć nową rezerwę celową z przeznaczeniem na przeciwdziałanie COVID-19. Podziału tej rezerwy celowej dokonywał będzie Minister Finansów na wniosek dysponenta realizującego zadanie związane z przeciwdziałaniem COVID-19, po akceptacji wniosku przez Prezesa Rady Ministrów.

Projektowane rozwiązanie zawarte w art. 21 ma charakter epizodyczny i dotyczy roku 2021, w którym możliwe będzie wydanie aktu wykonawczego – rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów – w ramach którego przeniesienie planowanych wydatków budżetowych, między częściami budżetu państwa, działami, rozdziałami i paragrafami klasyfikacji wydatków. Przeniesienie wydatków będzie obejmowało wydatki zablokowane na podstawie art. 177 ust. 1 UFP, tj. wydatki w odniesieniu do których stwierdzono niegospodarność w określonych jednostkach, opóźnienia w realizacji zadań, nadmiar posiadanych środków, bądź naruszenia zasad gospodarki finansowej, o których mowa w art. 162 UFP. Proponowany przepis umożliwi realizację wydatków majątkowych (przedsięwzięć) ze środków budżetowych, zwiększając elastyczność w zakresie gospodarowania środkami budżetowymi oraz zniweluje negatywne skutki zmian gospodarczych i społecznych spowodowanych stanem pandemii COVID-19.

Zgodnie z art. 22 przepis art. 10 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego wybranego na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Zgodnie z art. 23 osoba zajmująca stanowisko Generalnego Inspektora Informacji Finansowej w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy tj. z tym dniem rozpoczyna sześcioletnią kadencję, o której mowa w art. 11a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 11.

W myśl art. 24 do obliczenia kwoty wydatków Wyd_n , o której mowa w art. 112aa ust. 1 ustawy o finansach publicznych, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, na rok budżetowy 2022 przyjmuje się kwotę wydatków Wyd_{n-1} , o której mowa w art. 112aa ust. 1 ustawy o finansach publicznych, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, równą 978 191 513 tys. zł. W przypadku, o którym mowa w art. 112d ust. 4 pkt 2 albo pkt 3, kwota wydatków Wyd_{s+i}^S , o której mowa w art. 112d ust. 3 ustawy o finansach publicznych, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, na rok budżetowy 2022 jest obliczana z uwzględnieniem kwoty wydatków Wyd_n obliczonej z uwzględnieniem ust. 1.

Przepisy art. 112aa i art. 112d UFP, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, będą miały zastosowanie po raz pierwszy do projektu ustawy budżetowej na rok 2022.

W przypadku zmiany ustawy budżetowej na rok 2021 do projektu ustawy zmieniającej ustawę budżetową na rok 2021 mają zastosowanie przepisy art. 112aa i art. 112d ustawy o finansach publicznych, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że w kwocie wydatków, o której mowa w art. 112aa ust. 1, uwzględnia się Bankowy Fundusz Gwarancyjny i nie uwzględnia się

wydatków państwowych funduszy celowych, o których mowa w art. 9 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 1, z wyjątkiem Funduszu Pracy.

Sprawozdanie z wykonania ustawy budżetowej na rok 2021 będzie sporządzane z uwzględnieniem przepisu art. 112aa ust. 2a i ust. 3 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz art. 18.

Przepisy art. 182 UFP, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, będą miały zastosowanie po raz pierwszy do sprawozdania z wykonania ustawy budżetowej za rok 2021.

Przepisy art. 11a ust. 5, art. 29 ust. 6-6a i 12 oraz art. 163 ust. 3a UFP, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, będą miały zastosowanie po raz pierwszy do projektów planów finansowych lub zestawień dochodów oraz wydatków odpowiednio państwowych jednostek budżetowych, dla których organem prowadzącym są organy administracji państwowej prowadzące działalność określoną w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz.U. z 2020 r. poz. 910 i 1378 oraz z 2021 r. poz. 4 i 619), państwowych funduszy celowych oraz państwowych jednostek budżetowych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, podległych ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych i ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, na rok 2023.

Do projektów planów finansowych i planów finansowych państwowych funduszy celowych na rok 2021 i 2022 stosuje się przepisy art. 29 ust. 6 i 12 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Przepisy art. 269 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po raz pierwszy do projektu planu finansowego i planu finansowego Bankowego Funduszu Gwarancyjnego na rok 2023.

Przepisy ustaw zmienianych w art. 3, art. 5 i 6, art. 8, art. 12 - 14, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po raz pierwszy do planów finansowych odpowiednio:

- 1) Rządowego Funduszu Rozwoju Mieszkalnictwa,
 - 2) Krajowego Funduszu Gwarancyjnego,
 - 3) Ekologicznego Funduszu Poręczeń i Gwarancji,
 - 4) Funduszu Wsparcia Kredytobiorców,
 - 5) Turystycznego Funduszu Zwrotów,
 - 6) Funduszu Przeciwdziałania COVID-19,
 - 7) Funduszu Gwarancji Płynnościowych,
 - 8) Funduszu Dopłat do Oprocentowania
- na rok 2023.

Do projektów planów finansowych i planów finansowych ww. Funduszy na rok 2021 i 2022 stosuje się przepisy dotychczasowe.

Przepisy ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, będą stosowane po raz pierwszy do planu finansowego funduszu motywacyjnego utworzonego przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i Funduszu Składkowego Ubezpieczenia Społecznego Rolników na rok 2023.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 41 ust. 2 i art. 138 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 41 ust. 2 i art. 138 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

II. Skutki społeczno-gospodarcze

Projektowane przepisy nie będą miały bezpośredniego wpływu na całość życia społeczno-gospodarczego w Polsce. Jednak niewprowadzenie proponowanych zmian uniemożliwiłoby wsparcie gospodarki dodatkowymi środkami w 2022 r., gdyż zgodnie obecną formułą klauzuli powrotu do reguły rozpoczęcie konsolidacji fiskalnej następowaloby już w 2022 r.

Rozszerzenie zakresu SRW stanowi z kolei jedno z zobowiązań zawartych w Krajowym Planie Odbudowy i Zwiększania Odporności. W dokumencie tym zostało zawarte zobowiązanie do wdrożenia odpowiednich zmian legislacyjnych w trzecim kwartale roku 2021 tak, aby nowe rozwiązania zostały zastosowane w pracach nad projektem ustawy budżetowej na rok 2022. Objęcie zakresem reguły większej liczby jednostek sektora instytucji rządowych i samorządowych przyczyni się do zwiększenia transparentności i efektywności zarządzania finansami publicznymi, przy jednoczesnym zachowaniu operacyjności reguły.

III. Realizacja art. 66 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) i ocena przewidywanego wpływu projektu ustawy na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców

Projekt ustawy nie wpływa bezpośrednio na mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

IV. Pozostałe kwestie

Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 1, art. 9, art. 22 i art. 25 ust. 7, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

Wejście w życie ustawy w terminie krótszym niż czternaście dni wymaga ważny interes państwa i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie. Konieczność wejścia w życie ustawy z dniem następującym po dniu ogłoszenia wynika z uwarunkowań procesu przygotowania projektu ustawy budżetowej. Zastosowanie aktualnie obowiązujących przepisów UFP, biorąc pod uwagę prognozy makroekonomiczne, pociągałoby za sobą konieczność powrotu do stosowania SRW zgodnie z art.112aa UFP już w roku 2022. W świetle aktualnych informacji o przebiegu pandemii i jej wpływie na gospodarkę Komisja Europejska zachęca do kontynuowania działań antykrzysowych, a w miarę postępów w walce z pandemią - do wspierania ożywienia gospodarczego. Wprowadzenie proponowanych w projekcie zmian pozwoli na wydłużenie klauzuli powrotu SRW i wsparcie gospodarki dodatkowymi środkami fiskalnymi w roku 2022.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Zaproponowane w projekcie ustawy działanie jest spójne z rozwiązaniem zastosowanym w Unii Europejskiej, gdzie została uruchomiona tzw. ogólna klauzula wyjścia pozwalająca na przekroczenie limitów wynikających z reguł unijnych w zakresie zwalczania skutków związanych z epidemią COVID-19.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych wymagających notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) oraz nie podlega notyfikacji na zasadach przewidzianych w tym rozporządzeniu.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów – UD225.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt ustawy zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt ustawy nie wymaga uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia z właściwym organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

Wprowadzenie do polskiego systemu prawnego SRW stanowiło element transpozycji dyrektywy Rady 2011/85/UE w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich. W związku z tym, po opublikowaniu ustawy w Dzienniku Ustaw wymagana będzie notyfikacja zmian do Komisji Europejskiej, która prowadzi proces oceny transpozycji dyrektywy do krajowych ram prawnych.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Piotr Patkowski – Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Marek Skawiński – Dyrektor Departamentu Polityki Makroekonomicznej, tel. 22 694-52-32, marek.skawinski@mf.gov.pl Artur Kawaler – Dyrektor Departament Wspierania Polityk Gospodarczych, tel. 22 694-56-04 artur.kawaler@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 2021-06-11</p> <p>Źródło: Inne</p> <p>Nr w wykazie prac UD225</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt odpowiada na potrzebę dalszego dostosowania ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305), w szczególności w zakresie stosowania stabilizującej reguły wydatkowej (SRW), do obecnej sytuacji związanej ze stanem epidemii COVID-19 oraz wspierania gospodarki w obliczu walki z pandemią.

W znowelizowanej w maju 2020 r. ustawie o finansach publicznych umożliwiono czasowe zawieszenie stabilizującej reguły wydatkowej i zastosowanie tzw. klauzuli wyjścia, jeśli rząd ogłosi stan epidemii na terenie całego kraju, a jednocześnie sytuacja gospodarcza ulegnie znacznemu pogorszeniu. Następnie, w roku budżetowym, w którym powyższe kryteria przestają być spełniane, zostaje uruchomiona tzw. klauzula powrotu, która umożliwi automatyczny, stopniowy powrót do kwoty wydatków wynikającej z pierwotnej formuły SRW w horyzoncie od 2 do 4 lat. Obecne brzmienie ustawy o finansach publicznych oraz prognozy makroekonomiczne warunkują powrót do stosowania stabilizującej reguły wydatkowej zgodnie z pierwotną formułą z art. 112aa ustawy o finansach publicznych już w drugim roku budżetowym od zawieszenia, tj. w roku 2022.

W świetle aktualnych informacji o przebiegu pandemii i jej wpływie na gospodarkę, ograniczenie przyrostu wydatków wynikające ze stosowania pierwotnej formuły SRW już w przyszłym roku jest przedwczesne. Komisja Europejska zachęca do kontynuowania działań antykryzysowych, a w miarę postępów w walce z pandemią – do wspierania ożywienia gospodarczego. Również Międzynarodowy Fundusz Walutowy sygnalizował (Artykuł IV, 2020), że rozpoczęcie konsolidacji fiskalnej od 2022 r. może być zbyt szybkie i gwałtowne oraz zasugerował dalsze zmiany w klauzuli powrotu.

Jednocześnie, nowelizacja ustawy o finansach publicznych dotyczy rozszerzenia zakresu stabilizującej reguły wydatkowej. Początkowo, wprowadzona w 2013 r. SRW objęła prawie 98% wydatków sektora instytucji rządowych i samorządowych (z wyłączeniem wydatków w pełni finansowanych ze środków unijnych i EFTA¹). Od momentu wprowadzenia reguły zaobserwowano zmniejszenie się zakresu wydatków sektora instytucji rządowych i samorządowych objętych SRW. Zakres ten ulegał zmniejszeniu m.in. w związku z tworzeniem nowych jednostek, dla których nie przewidziano mechanizmu automatycznego rozszerzania zakresu reguły.

Wprowadza się także zmiany o charakterze porządkującym ujednolicające (pod kątem ekonomicznym) podejście do przepływów finansowych podlegających konsolidacji w ramach SRW. W zakresie realizacji wydatków budżetowych przedstawione zostały propozycje zwiększające elastyczność w zakresie gospodarowania środkami budżetowymi co przekłada się na zniwelowanie negatywnych skutków zmian gospodarczych i społecznych spowodowanych stanem pandemii COVID-19.

Dodatkowo, ponad powyższe, projekt dokonuje także zmian w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji m.in. poprzez włączenie BFG do sektora finansów publicznych i doprecyzowanie funkcjonowania organów Funduszu m.in.

¹ W wydatkach SRW nie uwzględnia się wydatków finansowanych ze środków z bezzwrotnej pomocy UE

poprzez określenie dłuższej kadencji zarządu oraz zasad odwoływania członków zarządu jak również zwiększenia przejrzystości finansów BFG.

Projekt przewiduje możliwość przekazania w latach 2021 -2022 przez ministra właściwego do spraw budżetu, na wniosek Prezesa Rady Ministrów, skarbowych papierów wartościowych Funduszowi Reprywatyzacji. Dysponent Funduszu Reprywatyzacji przeznaczy skarbowe papiery wartościowe na przeciwdziałanie społeczno-gospodarczym skutkom COVID-19, w tym na podwyższenie kapitału zakładowego spółek prawa handlowego.

Projekt przewiduje przywrócenie możliwości otrzymywania przez Muzeum Górnictwa Węglowego w Zabrzu dotacji na pokrycie kosztów związanych ze sprawowaniem ogólnego zarządu.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponowane zmiany w art. 112d ustawy o finansach publicznych obejmują w szczególności:

- Zmiany w kryteriach z art. 112d ust. 4 tej ustawy, które określają tempo powrotu do pierwotnej formuły SRW – nowe kryteria będą oparte o porównanie tempa realnego wzrostu gospodarczego w latach obowiązywania klauzuli wyjścia i klauzuli powrotu z 8-letnią średnią wzrostu gospodarczego sprzed pandemii (indykatorem wzrostu stosowanym w SRW). Proponowana zmiana pozwoli wydłużyć klauzulę powrotu przy zachowaniu spójności z ogólną klauzulą wyjścia i jednocześnie uprości jej mechanizm.
- Nieuwzględnianie wpływu pandemii w indykatoremie wzrostu określającym kwotę wydatków – zmiana będzie polegać na oczyszczeniu wskaźnika średniookresowej dynamiki PKB, określającego kwotę wydatków, z zakłóceń wywołanych przez skutki pandemii. Tempo wzrostu gospodarczego w latach obowiązywania klauzuli wyjścia i klauzuli powrotu będzie zastąpione przez średnią wzrostu gospodarczego sprzed zawieszenia SRW. Brak takiej korekty oznaczałby trwały wpływ szoku wywołanego pandemią na ścieżkę wydatków SRW.
- Nieuwzględnianie w SRW, w okresie stosowania klauzuli wyjścia i klauzuli powrotu, korekt mających na celu konsolidację finansów publicznych - zgodnie z zaleceniami instytucji międzynarodowych, w tym Komisji Europejskiej, w okresie pandemii i bezpośrednio po niej polityka makroekonomiczna powinna koncentrować się na odbudowie potencjału gospodarczego. Konsolidację należy rozpocząć po ustabilizowaniu się sytuacji.

Projekt przewiduje również, że SRW objęte będą wydatki wszystkich państwowych funduszy celowych bez względu na dysponenta funduszu. W tym zakresie projekt ustawy:

- rozszerza zakres organów i jednostek objętych SRW o pozostałe państwowe fundusze celowe, tj. jednostki, o których mowa w art. 9 pkt 7 ustawy o finansach publicznych (obecnie SRW objęte są wydatki wybranych państwowych funduszy celowych),
- dostosowuje terminy opracowywania planów finansowych jednostek objętych SRW do harmonogramu prac ustalania limitu wydatków budżetu państwa wynikającego z SRW w ramach prac nad projektem ustawy budżetowej na rok następny,
- rozszerza katalog jednostek automatycznie włączanych do SRW, w przypadku utworzenia nowej jednostki, o państwowe fundusze celowe.

W wyniku wprowadzonych zmian oczekuje się wzrostu skuteczności SRW i w efekcie zwiększenia transparentności i efektywności zarządzania finansami publicznymi. Rozszerzenie mechanizmu automatycznego dostosowywania zakresu stabilizującej reguły wydatkowej do zmian w sektorze finansów publicznych o kolejną grupę jednostek (państwowe fundusze celowe), przyczyni się do zwiększenia skuteczności SRW.

Niewprowadzenie proponowanych zmian w zakresie art. 112d ustawy o finansach publicznych uniemożliwi wydłużenie klauzuli powrotu stabilizującej reguły wydatkowej i w efekcie uniemożliwi wsparcie gospodarki dodatkowymi działaniami fiskalnymi na rok 2022. Z kolei, brak zmian zakresu SRW uniemożliwiłby realizację zawartego w Krajowym Planie Odbudowy i Zwiększania Odporności zobowiązania do przyjęcia zmian legislacyjnych mających na celu zwiększenie zakresu reguły o państwowe fundusze celowe w trzecim kwartale 2021 r. tak, aby nowe rozwiązania zostały zastosowane w pracach nad projektem ustawy budżetowej na rok 2022.

Przewiduje się także uniezależnienie zakresu konsolidacji przepływów finansowych pomiędzy jednostkami objętymi SRW od formy prawnej tego przepływu poprzez wprowadzenie zasady stosowanej w rachunkowości, tj. nadrzędności treści ekonomicznej nad formą prawną. Projekt przewiduje, że konsolidacji w ramach SRW

podlegałyby nie tylko dotacje i subwencje, ale też inne przepływy (niezależnie od ich nazwy), które ekonomicznie odpowiadają dotacjom i subwencjom. Obowiązujące obecnie rozwiązania w sposób sztuczny mogą niekiedy ograniczać przestrzeń wydatkową budżetu państwa i powodują konieczność zmniejszania wydatków, która nie ma uzasadnienia ekonomicznego. Celem wyeliminowania ww. problemów w projekcie proponuje się rozwiązania, które na potrzeby konsolidacji zlikwidują zróżnicowania przepływów środków w ramach SRW (zastąpienie dominującego podejścia formalno-prawnego podejściem ekonomicznym do definicji dotacji i subwencji). W szczególności nowe rozwiązanie spowoduje, że forma-prawna, w jakiej funkcjonuje dana jednostka objęta SRW, nie będzie miała wpływu na możliwość konsolidacji przepływu.

W projekcie określa się także nową kwotę wydatków SRW stanowiącą podstawę obliczenia kwoty SRW na 2022 rok. Rozszerzenie zakresu jednostek objętych SRW o pozostałe państwowe fundusze celowe powinno być neutralne z punktu widzenia poziomu finansowania zadań realizowanych przez jednostki i organy objęte SRW (podejście takie jest zgodne z metodą przyjętą przy określaniu kwoty startowej SRW na etapie wprowadzania SRW do polskiego porządku prawnego w 2013 r.). Dodatkowo określając nową kwotę wydatków SRW stanowiącą podstawę obliczenia kwoty SRW na rok 2022 uwzględniono nowe zasady obliczania wskaźnika średniookresowej dynamiki wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych oraz uruchamiania mechanizmu korekty SRW. Przeszacowania kwoty SRW dokonano przyjmując rok 2019 za rok referencyjny.

Wprowadza się możliwość wydania aktu wykonawczego – rozporządzenia Rady Ministrów – w ramach którego wydatki z roku 2021 będą mogły być realizowane również w kolejnym roku do dnia 30 listopada 2022 r. Umożliwi to kontynuację realizacji wszystkich przedsięwzięć, które były zaplanowane w ramach środków budżetowych ujętych w ustawie budżetowej na rok 2021, a które to działania, wskutek COVID-19, nie zostały bądź do 31 grudnia 2021 r. nie zostaną ukończone.

Ponadto przewidziano kompetencje dla Prezes Rady Ministrów który będzie mógł, w drodze rozporządzenia, dokonywać przeniesienia planowanych wydatków budżetowych między częściami i działami budżetu państwa, uwzględniając wysokość oraz rodzaj koniecznego wsparcia i bieżące wykonanie wydatków w poszczególnych częściach i działach budżetu państwa. Ponadto zaproponowano rozwiązanie, zgodnie z którym w celu przeciwdziałania COVID-19 Prezes Rady Ministrów będzie mógł podjąć decyzję o zablokowaniu planowanych wydatków w zakresie całego budżetu państwa, określając część budżetu państwa oraz łączną kwotę wydatków, która podlega blokowaniu. Prezes Rady Ministrów powierzy Ministrowi Finansów wykonanie ww. decyzji, a szczegółową klasyfikację wydatków, które podlegają blokowaniu, ustalać będzie dysponent części budżetowej. Ze zablokowanych środków Minister Finansów będzie mógł utworzyć nową rezerwę celową z przeznaczeniem na przeciwdziałanie COVID-19. Podziału tej rezerwy celowej dokonywał będzie Minister Finansów na wniosek dysponenta realizującego zadanie związane z przeciwdziałaniem COVID-19, po akceptacji wniosku przez Prezesa Rady Ministrów.

Wprowadza się również możliwość wydania aktu wykonawczego – rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów – w ramach którego przeniesienie planowanych wydatków budżetowych, między częściami budżetu państwa, działami, rozdziałami i paragrafami klasyfikacji wydatków. Przeniesienie wydatków będzie obejmowało wydatki zablokowane na podstawie art. 177 ust. 1 UFP. Proponowany przepis umożliwi realizację wydatków majątkowych (przedsięwzięć) ze środków budżetowych, zwiększając elastyczność w zakresie gospodarowania środkami budżetowymi oraz zniweluje negatywne skutki zmian gospodarczych i społecznych spowodowanych stanem pandemii COVID-19.

Zmiany w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. *o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji* mają na celu m.in. włączenie BFG do sektora finansów publicznych, co ma na celu m.in. zmniejszenie różnic w zakresie metodologii unijnej i polskiej dot. sektora finansów publicznych. Zmianie ulega także kadencja Zarządu BFG z 3 na 5 lat, zapewniając większą stabilizację tak istotnej dla bezpieczeństwa finansowego Polaków instytucji, jest to szczególnie ważne w obecnej sytuacji związanej ze stanem epidemii COVID-19, która znacząco wpłynęła na sektor finansowy, ciągłość zarządzania pozwoli BFG sprawniej wywiązywać się ze swoich ustawowych zadań. Implikacją tej zmiany jest także dookreślenie zasad nadzoru Rady BFG nad Zarządem poprzez określenie konkretnych przypadków, kiedy Rada BFG będzie mogła odwołać członka Zarządu BFG, Prezesa lub jego Zastępcę – zapewni to większą pewność prawa i stabilność w działaniu tej instytucji. Doprecyzowano także zasady przyjmowania i przekazywania projektu planu finansowego przez BFG.

Ustanowienie możliwości przekazania w latach 2021 -2022 przez ministra właściwego do spraw budżetu, na wniosek Prezesa Rady Ministrów, skarbowych papierów wartościowych Funduszowi Reprywatyzacji

z przeznaczeniem na przeciwdziałanie społeczno-gospodarczym skutkom COVID-19, w tym na podwyższenie kapitału zakładowego spółek przyczyni się do zminimalizowania gospodarczych skutków pandemii oraz przyspieszenia procesu wychodzenia z okresu spowolnienia gospodarczego.

Przewidziane w projekcie ustawy przywrócenie możliwości otrzymywania przez Muzeum Górnictwa Węglowego w Zabrze dotacji na pokrycie kosztów związanych ze sprawowaniem ogólnego zarządu oznacza w praktyce umożliwienie przeprowadzenia przez Muzeum niektórych działań, które mają bezpośrednie przełożenie na realizację celów w postaci rekultywacji terenów pogórnich, zabezpieczenia części zabytkowych, renowacji zabytkowych wyrobisk, maszyn i urządzeń.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Zaproponowane zmiany art. 112d ustawy o finansach publicznych są spójne z rozwiązaniem zastosowanym w Unii Europejskiej, gdzie tzw. ogólna klauzula wyjścia pozwalająca na przekroczenie limitów wynikających z reguł unijnych w zakresie zwalczania skutków związanych z epidemią COVID-19 ma zostać wydłużona na 2022 r.

Obowiązek istnienia takiej numerycznej reguły fiskalnej wynika z dyrektywy Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 306 z 8.11.2011, str. 41). Dyrektywa pozostawia państwu członkowskiemu znaczną swobodę konstrukcji takiej reguły. W wytycznych wskazano, że każde państwo członkowskie dysponuje, specyficznymi dla niego, numerycznymi regułami fiskalnymi, które w wieloletniej perspektywie skutecznie wspierają realizację przez sektor instytucji rządowych i samorządowych jako całość, wynikających z TFUE zobowiązań państw członkowskich w obszarze polityki budżetowej.

Proponowane zmiany nie zmieniają wcześniejszych założeń konstrukcyjnych reguły, lecz poprzez poszerzenie zakresu reguły, pozwalają na lepsze wypełnienie przez polską regułę wydatkową pierwotnych założeń.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty objęte stabilizującą regułą wydatkową, o których mowa w art.112aa ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych	Ok. 90% sektora instytucji rządowych i samorządowych		Niewprowadzenie proponowanych zmian uniemożliwia wsparcie gospodarki dodatkowymi środkami fiskalnymi. Bez wprowadzenia proponowanych zmian uruchomienie dodatkowych działań antykryzysowych musiałoby zostać skompensowane ograniczeniem innych wydatków w ramach podmiotów objętych stabilizującą regułą wydatkową lub podwyższeniem podatków i składek na ubezpieczenia społeczne.
Państwowe fundusze celowe	30 jednostek		Rozszerzenie zakresu reguły zwiększy transparentność i efektywność zarządzania finansami publicznymi.
Kierownicy państwowych jednostek budżetowych posiadających rachunki, o których mowa w art. 11a, lub art. 163 ustawy o finansach publicznych Organy prowadzące, o których mowa w art. 11a ust. 1 ustawy o finansach publicznych minister właściwy do spraw zagranicznych albo minister właściwy do spraw gospodarki, którego			Wprowadzenia zasad opracowywania planu dochodów i wydatków nimi sfinansowanych

podległe jednostki prowadzą rachunki, o których mowa w art. 163 ustawy o finansach publicznych			
fundusz składkowy Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego fundusz motywacyjny Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego			Ujednoczenie zasad opracowywania i zatwierdzania planów finansowych
Fundusz Wsparcia Kredytobiorców, Fundusz Przeciwdziałania COVID-19, Fundusz Gwarancji Płynnościowych, Funduszu Dopłat do Oprocentowania, Krajowy Fundusz Gwarancyjny, Turystyczny Fundusz Zwrotów, Ekologiczny Fundusz Poręczeń i Gwarancji, Rządowy Fundusz Rozwoju Mieszkalnictwa			Ujednoczenie zasad opracowywania i zatwierdzania planów finansowych
Bankowy Fundusz Gwarancyjny	1	Ustawa z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji	Dostosowanie do zmian wynikających z przepisów ustawy.
Fundusz Reprywatyzacji	1		Umożliwienie przekazania w latach 2021 - 2022 do Funduszu Reprywatyzacji skarbowych papierów wartościowych oraz przeznaczenie ich na przeciwdziałanie społeczno-gospodarczym skutkom COVID-19, w tym na przekazywanie spółkom na podwyższenie ich kapitału zakładowego
Narodowy Instytut Wolności - Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego	1	Ustawa z dnia 15 września 2017 r. o Narodowym Instytucie Wolności - Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1813, z późn. zm.).	Realizacja programów wspierania rozwoju społeczeństwa obywatelskiego.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie były prowadzone prekonsultacje dotyczące projektu ustawy.

Projekt ustawy, ze względu na jego charakter, nie zostanie poddany procesowi uzgodnień oraz przedstawiony do opiniowania i konsultacji publicznych. Jest to podyktowane koniecznością pilnego jego wejścia w życie w związku z sytuacją związaną z COVID-19 i jej skutkami gospodarczymi.

Projekt ustawy zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z uchwałą nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Projektowana regulacja w zakresie SRW nie będzie miała bezpośredniego wpływu na dochody i wydatki budżetu państwa. Określa ona przede wszystkim mechanizm powrotu do stosowania standardowej formuły stabilizującej reguły wydatkowej po okresie jej wyłączenia oraz zakres reguły.</p> <p>Wpływ na sektor finansów publicznych będą miały działania, których uruchomienie będzie możliwe dzięki dodatkowej przestrzeni fiskalnej, stworzonej poprzez wydłużenie klauzuli powrotu do stosowania standardowej formuły SRW oraz oczyszczenie parametrów makroekonomiczno-fiskalnych SRW z wpływu pandemii.</p> <p>Projektowane regulacje prawne związane z kompetencją dotyczącą przenoszenia planowanych wydatków budżetowych nie wywołują dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa. Źródłem sfinansowania określonych wydatków będą środki budżetu państwa zaplanowane w budżetach poszczególnych dysponentów, które nie zostały przez nich wydatkowane. Kompetencja Prezesa Rady Ministrów do wydania aktu wykonawczego odnosi się do przenoszenia środków, które decyzją dysponenta części budżetowej zostały wcześniej zablokowane na podstawie art. 177 ust 1 ustawy o finansach publicznych. Tym samym przeniesienie planowanych wydatków budżetowych realizowane jest w ramach limitów ujętych w obowiązującej ustawie budżetowej.</p> <p>Włączenie do sektora finansów publicznych Bankowego Funduszu Gwarancyjnego wpłynie na obniżenie państwowego długu publicznego ze względu na konsolidację skarbowych papierów wartościowych znajdujących się w bilansie BFG. Zgodnie z uzasadnieniem BFG jest częścią sektora finansów publicznych wg metodologii unijnej. Decyzją Eurostatu z 2014 r. został uznany za jednostkę spełniająca kryteria funkcjonalne powodujące zaliczenie go do sektora instytucji rządowych i samorządowych. Włączenie BFG do sektora finansów publicznych ma więc też na celu zmniejszenie różnic w zakresie metodologii unijnej i polskiej dot. sektora finansów publicznych, a tym samym obliczania deficytu i długu publicznego. Założenia planistyczne BFG przewidywały na 2021 r. łączny stan środków na funduszach gwarancyjnych, przymusowej restrukturyzacji, funduszu statutowym oraz funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych w BFG na poziomie ok. 28,4 mld zł., a wynik finansowy BFG na poziomie ok. 60,5 mln zł. Natomiast wydatki BFG uzależnione są od wydarzeń na rynku</p>
--	--

	<p>finansowym determinujących konieczność interwencji w ramach kompetencji ustawowych BFG.</p> <p>W zakresie przepisów dot. możliwości przekazania Funduszowi Reprywatyzacji skarbowych papierów wartościowych projekt przewiduje możliwość przekazania w latach 2021-22 przez ministra właściwego do spraw budżetu, na wniosek Prezesa Rady Ministrów, skarbowych papierów wartościowych Funduszowi Reprywatyzacji. Wartość nominalna zobowiązań z tytułu wyemitowanych skarbowych papierów wartościowych przekazanych Funduszowi Reprywatyzacji nie może przekroczyć kwoty 20 000 000 tys. zł.</p> <p>Skarbowe papiery wartościowe nie stanowią wydatku budżetu państwa i nie zostały ujęte w tabeli.</p> <p>W zakresie zmiany ustawy z dnia 30 sierpnia 2013 r. o dotacji przeznaczonej dla niektórych podmiotów (Dz. U. z 2019 r. poz. 1771, z późn. zm.) projektowana zmiana ustawy nie powoduje dodatkowych wydatków lub uszczuplenia wpływów sektora finansów publicznych, a jedynie rozszerza (przywraca) katalog kosztów, które mogą być finansowane z dotacji, w ramach środków przyznanych Muzeum Górnictwa Węglowego w Zabrze.</p> <p>Źródłem sfinansowania zaplanowanych wydatków w zakresie zwiększenia limitu wydatkowego na rok 2021 na realizację ustawy o Narodowym Instytucie Wolności - Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego będą środki budżetu państwa.</p> <p>Zwiększenie limitu wydatków wynika m.in. z zasadności uruchomienia dodatkowych programów wspierania rozwoju społeczeństwa obywatelskiego w rozumieniu ustawy tj. Programu Wspierania Rozwoju Międzynarodowych Domów Spotkań na lata 2020-2030, Polski Inkubator Rzemiosła. W ramach limitu wydatków na rok 2021 uwzględniono również środki na finansowanie Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich NOWEFIO oraz Programu Rozwoju Organizacji Obywatelskich PROO. Środki na realizację ww. programów zostały zaplanowane w ustawie budżetowej na rok 2021.</p>
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Brak bezpośredniego wpływu.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
<p>Proponowane w projekcie rozwiązania będą możliwe do zastosowania w pracach nad projektem ustawy budżetowej na rok 2022.</p> <p>Zasady dotyczące opracowywania planów finansowych wybranych jednostek objętych SRW będą miały zastosowanie po raz pierwszy do planów finansowych na rok 2023.</p> <p>Projekt przewiduje przekazanie skarbowych papierów wartościowych Funduszowi Reprywatyzacji w latach 2021-2022.</p> <p>Pokrywanie kosztów sprawowania ogólnego zarządu przez Muzeum Górnictwa Węglowego w Zabrze będzie możliwe do zastosowania w momencie wejścia w życie przepisów projektowanej ustawy.</p> <p>Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 1, art. 9, art. 22 i art. 25 ust. 7, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.</p>		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie dotyczy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	Projekt ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	Dyrektywa Rady nr 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich (D. Urz. UE L 306 z 23.11.2011)

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ

1.	Rozdział IV Art. 5	Każde państwo członkowskie dysponuje, specyficznymi dla niego, numerycznymi regułami fiskalnymi, które w wieloletniej perspektywie skutecznie wspierają realizację przez sektor instytucji rządowych i samorządowych jako całość, wynikających z TFUE zobowiązań państw członkowskich w obszarze polityki budżetowej.	T	Art. 112aa ustawy o finansach publicznych	„1. Kwota wydatków na dany rok organów i jednostek, o których mowa w art. 9 pkt 1 3, pkt 7, pkt 8 z wyłączeniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, oraz w pkt 9 i 15, a także funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych Bankowi Gospodarstwa Krajowego na podstawie odrębnych ustaw, jest obliczana według wzoru: (...)” Zmiana art. 112aa ust 1. <u>rozszerza katalogu jednostek i organów objętych stabilizującą regułą wydatkową o pozostałe państwowe fundusze celowe</u> tj. jednostki, o których mowa w art. 9 pkt 7 ustawy o finansach publicznych (obecnie regułą objęte są wydatki wybranych państwowych funduszy celowych) oraz rozszerza katalog jednostek automatycznie włączanych do zakresu reguły w przypadku utworzenia nowej jednostki o nowe państwowe fundusze celowe. Zgodnie z wymogami określonymi w dyrektywie Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich, reguła powinna obejmować możliwie jak największą część sektora instytucji rządowych i samorządowych. Proponowane zmiany nie zmieniają wcześniejszych założeń konstrukcyjnych reguły,
2.	Rozdział IV Art. 6	1. Bez uszczerbku dla postanowień TFUE dotyczących unijnych ram nadzoru budżetowego, specyficzne dla poszczególnych krajów numeryczne reguły fiskalne zawierają następujące elementy: a) określenie celu i zakres reguły; (...)			

				<p>lecz poprzez poszerzenie zakresu reguły, pozwalają na lepsze wypełnienie założeń, dotyczących jak najszerszego objęcia sektora instytucji rządowych i samorządowych przy jednoczesnym zachowaniu operacyjności reguły. Rozszerzenie mechanizmu automatycznego dostosowywania zakresu stabilizującej reguły wydatkowej do zmian w sektorze finansów publicznych o kolejną grupę jednostek przyczyni się do zwiększenia jej skuteczności oraz zwiększenia transparentności i efektywności zarządzania finansami publicznymi.</p> <p>„3. Kwota wydatków, o której mowa w ust. 1, pomniejszona o kwotę: (...)</p> <p>5) planowanych wydatków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.) oraz wydatków lub kosztów organów i jednostek, o których mowa w ust. 1, których źródłem finansowania są środki tego Funduszu, do których nie ma zastosowania ust. 2 i 2a. (...)</p> <p>stanowi nieprzekraczalny limit wydatków organów i jednostek, o których mowa w art. 9 pkt 1 i państwowych jednostek budżetowych z wyłączeniem organów i jednostek, o których mowa w art. 139 ust. 2, w pkt 7 i 8 z wyłączeniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a także funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych Bankowi Gospodarstwa Krajowego na podstawie odrębnych ustaw z wyłączeniem Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.”</p>	
--	--	--	--	---	--

					<p>Zmiana artykułu 112aa ust. 3 powoduje wyłączenie z nieprzekraczalnego limitu wydatków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19. Fundusz będzie wchodził w zakres kwoty wydatków stabilizującej reguły wydatkowej, jednak nie będzie objęty nieprzekraczalnym limitem, podobnie jak jednostki już wchodzące w zakres reguły, które nie są objęte limitem z uwagi na swoją specyfikę, tj.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • jednostki samorządu terytorialnego (z uwagi na ograniczenie możliwości zadłużenia jst innymi regułami oraz samodzielność finansową samorządów), • jednostki z art. 139 ust. 2 uofp (z uwagi na zagwarantowaną w Konstytucji RP autonomię), • Narodowy Fundusz Zdrowia (z uwagi na to, że średnim i długim okresie gospodarka finansowa NFZ powinna być zrównoważona) oraz • Bankowy Fundusz Gwarancyjny (z uwagi na „ratunkowy” charakter działania Funduszu). <p>Specyfika Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, polegająca na zapewnieniu środków finansowych niezbędnych na finansowanie i wsparcie realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem pandemii COVID-19, wpisuje się w typ jednostek nieobjętych nieprzekraczalnym limitem wydatkowym. Charakter działania Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 jest, podobnie jak BFG, doraźny, „ratunkowy”. Ponadto, zakres jego działalności ogranicza się do okresu występowania pandemii oraz towarzyszących jej konsekwencji. Po ich zakończeniu działalność Funduszu powinna być wygaszana, a zakres jednostek nieobjętych nieprzekraczalnym limitem powróci do poprzedniego stanu sprzed pandemii COVID-19.</p>	
3.	Rozdział IV Art. 5	Każde państwo członkowskie dysponuje, specyficznymi dla niego, numerycznymi regułami fiskalnymi, które w wieloletniej perspektywie skutecznie wspierają realizację przez sektor instytucji rządowych i samorządowych jako całość, wynikających z TFUE zobowiązań państw członkowskich w obszarze polityki budżetowej.	T	Art. 112aa ustawy o finansach publicznych		

4.	Rozdział IV Art. 6	1. Bez uszczerbku dla postanowień TFUE dotyczących unijnych ram nadzoru budżetowego, specyficzne dla poszczególnych krajów numeryczne reguły fiskalne zawierają następujące elementy: a) określenie celu i zakres reguł; (...)				
5.	Rozdział IV Art.6	2. Jeżeli numeryczne reguły fiskalne zawierają klauzule wyjścia, klauzule takie określają ograniczoną liczbę konkretnych okoliczności – zgodnych z wynikającymi z TFUE obowiązkami państw członkowskich w dziedzinie polityki budżetowej – oraz rygorystycznych procedur, w których dozwolone jest tymczasowe nieprzestrzeganie danej reguły.	T	Art. 112d ustawy o finansach publicznych	<p>„1. Przepisów art. 112aa nie stosuje się w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wprowadzenia stanu wojennego, 2) wprowadzenia stanu wyjątkowego na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, 3) wprowadzenia stanu klęski żywiołowej na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, 4) ogłoszenia stanu epidemii na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej <p>– jeżeli prognozowana w projekcie ustawy budżetowej na rok, na który jest obliczana kwota wydatków, o której mowa w art. 112aa ust. 1, przedłożonym Sejmowi lub w projekcie ustawy zmieniającej ustawę budżetową na rok, na który jest obliczana kwota wydatków, o której mowa w art. 112aa ust. 1, przedłożonym Sejmowi roczna dynamika wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych jest mniejsza o więcej niż dwa punkty procentowe od wskaźnika średniokresowej dynamiki wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych <i>WPKB_n</i>, o którym mowa w art. 112aa ust. 1, określonego w projekcie ustawy budżetowej na ostatni rok, w którym nie zostały spełnione warunki określone w niniejszym ustępie.</p> <p>2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, Minister Finansów oblicza kwotę wydatków, o której mowa w art. 112aa ust. 1.</p> <p>3. Po roku, w którym spełniono warunki, o których mowa w ust. 1, do roku poprzedzającego rok, o którym mowa w ust. 4, kwota wydatków, o której mowa w art. 112aa ust. 1, jest obliczana według wzoru:</p> $WYD_{s+i}^s = WYD_n + \frac{k-i}{k} (S_s + S'_s)$ <p>w którym poszczególne symbole oznaczają:</p>	

				<p>WYD_{s+i}^S - kwota wydatków, o której mowa w art. 112aa ust. 1, powiększona o skutki związane ze stanem, o którym mowa w ust. 1,</p> <p>WYD_n - kwota wydatków, o której mowa w art. 112aa ust. 1,</p> <p>n - rok, na który jest obliczana kwota wydatków, o której mowa w art. 112aa ust. 1,</p> <p>s - rok spełnienia warunków, o których mowa w ust. 1,</p> <p>i - kolejne lata po roku, w którym spełniono warunki, o których mowa ust. 1, $i=\{1, 2, 3\}$,</p> <p>k - rok, w którym kwota wydatków będzie obliczona zgodnie z art.112aa ust.1, licząc od roku następującego po roku spełnienia warunków, o których mowa w ust. 1, $k=\{2, 3, 4\}$,</p> <p>S_s - suma prognozowanych w projekcie ustawy budżetowej na rok n przedłożonym Sejmowi lub w projekcie ustawy zmieniającej ustawę budżetową na rok n przedłożonym Sejmowi skutków finansowych po stronie dochodów i wydatków wynikających z działań dyskrejonalnych bezpośrednio nakierowanych na powstrzymanie skutków stanu, o którym mowa w ust. 1, i walkę z tymi skutkami oraz na bezpośrednie wsparcie i odbudowę dotkniętych nim podmiotów,</p> <p>S'_s - korekta sumy skutków finansowych po stronie dochodów i wydatków poniesionych w roku s wynikających z działań dyskrejonalnych bezpośrednio nakierowanych na powstrzymanie skutków stanu, o którym mowa w ust. 1, i walkę z tymi skutkami oraz na bezpośrednie wsparcie i odbudowę dotkniętych nim podmiotów, wynikająca ze sprawozdania z wykonania ustawy budżetowej na rok s albo 0 w pozostałych przypadkach.</p> <p>4. Rokiem, w którym kwota wydatków będzie obliczana zgodnie z art. 112aa ust. 1, licząc od roku następującego po roku spełnienia warunków, o których mowa w ust. 1, jest rok:</p> <p>1) drugi – jeżeli średnia dynamika wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych w roku s oraz roku następującym po roku s, o którym mowa w ust. 3, prognozowana w projekcie ustawy budżetowej na rok n, o którym mowa w ust. 3, przedłożonym Sejmowi lub w projekcie ustawy zmieniającej ustawę budżetową na rok n, o którym mowa w ust. 3, przedłożonym Sejmowi nie jest mniejsza o więcej niż dwa punkty procentowe od wskaźnika średniookresowej dynamiki wartości</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>produktu krajowego brutto w cenach stałych $WPKB_n$, o którym mowa w art. 112aa ust. 1, określonego w projekcie ustawy budżetowej na ostatni rok, w którym nie zostały spełnione warunki określone w ust. 1, albo</p> <p>2) trzeci – jeżeli średnia dynamika wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych w roku s oraz roku następującym po roku s, o którym mowa w ust. 3, prognozowana w projekcie ustawy budżetowej na rok n, o którym mowa w ust. 3, przedłożonym Sejmowi lub w projekcie ustawy zmieniającej ustawę budżetową na rok n, o którym mowa w ust. 3, przedłożonym Sejmowi jest mniejsza o więcej niż dwa punkty procentowe od wskaźnika średniokresowej dynamiki wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych $WPKB_n$, o którym mowa w art. 112aa ust. 1, określonego w projekcie ustawy budżetowej na ostatni rok, w którym nie zostały spełnione warunki określone w ust. 1, oraz jeżeli średnia dynamika wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych w roku s oraz dwóch latach następujących po roku s, o którym mowa w ust. 3, prognozowana w projekcie ustawy budżetowej na rok n, o którym mowa w ust. 3, przedłożonym Sejmowi lub w projekcie ustawy zmieniającej ustawę budżetową na rok n, o którym mowa w ust. 3, przedłożonym Sejmowi, nie jest mniejsza o więcej niż dwa punkty procentowe od wskaźnika średniokresowej dynamiki wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych $WPKB_n$, o którym mowa w art. 112aa ust. 1, określonego w projekcie ustawy budżetowej na ostatni rok, w którym nie zostały spełnione warunki określone w ust. 1, albo</p> <p>3) czwarty – w pozostałych przypadkach.</p> <p>5. Po roku, w którym spełniono warunki, o których mowa w ust. 1, do roku poprzedzającego rok, o którym mowa w ust. 4, nieprzekraczalny limit wydatków, o którym mowa w art. 112aa ust. 3, oblicza się z uwzględnieniem kwoty wydatków, o której mowa w ust. 3.</p> <p>6. Obliczając kwotę wydatków, o której mowa w ust. 3 oraz art. 112aa ust. 1, roczną dynamikę wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych, w roku s oraz latach i, o których mowa w ust. 3, zastępuje się wskaźnikiem średniokresowej dynamiki wartości produktu krajowego brutto w cenach stałych $WPKB_n$, o którym mowa w art. 112aa ust. 1,</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>określonym w projekcie ustawy budżetowej na ostatni rok, w którym nie zostały spełnione warunki określone w ust. 1, z dokładnością do setnych części procentu.</p> <p>7. Obliczając kwotę wydatków, o której mowa w art. 112aa ust. 1, na rok, w którym zostały spełnione warunki określone w ust. 1, i lata następujące po tym roku, do roku poprzedzającego rok, o którym mowa w ust. 4, nie stosuje się korekty kwoty wydatków K_n, o której mowa w art. 112aa ust. 1.</p> <p>8. W roku s oraz w latach i, o których mowa w ust. 3, przyjmuje się, że różnice o których mowa w art. 112aa ust. 5 wynoszą zero.”</p> <p>Zmiana art. 112d wpisuje się w rekomendacje Komisji Europejskiej, która postuluje wydłużenie ogólnej klauzuli wyjścia z reguł UE do czasu odbudowy PKB do poziomu sprzed pandemii, celem kontynuowania działań antykryzysowych i wspierania ożywienia gospodarczego. Nowe kryteria uruchamiania klauzuli wyjścia oraz określające czas powrotu do podstawowej formuły stabilizującej reguły wydatkowej (tzw. klauzula powrotu), zostały oparte o porównanie tempa realnego wzrostu gospodarczego w latach obowiązywania klauzuli wyjścia i klauzuli powrotu z 8-letnią średnią wzrostu gospodarczego sprzed pandemii. Proponowana zmiana pozwoli wydłużyć klauzulę powrotu spójnie z ogólną klauzulą wyjścia w UE a jednocześnie uprości cały mechanizm, który będzie precyzyjnie określał, w zależności od konkretnych okoliczności i rygorystycznych procedur, kiedy dozwolone jest tymczasowe nieprzestrzeganie reguły numerycznej oraz wsparcie odbudowy gospodarczej po zdarzeniu aktywującym klauzulę wyjścia.</p> <p>W ust. 6. ustawy określono mechanizm oczyszczenia wskaźnika średniookresowej dynamiki PKB, który określają kwotę wydatków, z zakłóceń wywołanych przez skutki zdarzenia aktywującego klauzulę wyjścia. Brak takiej korekty oznaczałby trwały wpływ szoku wywołanego pandemią na ścieżkę wydatków stabilizującej reguły wydatkowej w średnio- i długookresowym horyzoncie. Ust. 7. ustawy wyłącza mechanizm korygujący reguły w okresie stosowania klauzuli wyjścia i klauzuli powrotu – zgodnie z zaleceniami instytucji międzynarodowych, w tym Komisji Europejskiej, w okresie pandemii</p>	
--	--	--	--	---	--

					i bezpośrednio po niej polityka makroekonomiczna powinna koncentrować się na odbudowie potencjału gospodarczego. Funkcjonowanie mechanizmu korygującego zostanie przywrócone po zakończeniu okresu klauzuli powrotu.
	Rozdział IV Art. 6	<p>1. Bez uszczerbku dla postanowień TFUE dotyczących unijnych ram nadzoru budżetowego, specyficzne dla poszczególnych krajów numeryczne reguły fiskalne zawierają następujące elementy:</p> <p>a) określenie celu i zakres reguł; (...)</p> <p>2. Jeżeli numeryczne reguły fiskalne zawierają klauzule wyjścia, klauzule takie określają ograniczoną liczbę konkretnych okoliczności – zgodnych z wynikającymi z TFUE obowiązkami państw członkowskich w dziedzinie polityki budżetowej – oraz rygorystycznych procedur, w których dozwolone jest tymczasowe nieprzestrzeganie danej reguły.</p>		Art. 18 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych	<p>„1. W przypadku, o którym mowa w art. 112d ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w przedłożonym Sejmowi projekcie ustawy zmieniającej ustawę budżetową na rok budżetowy 2021, w przypadku zmiany ustawy budżetowej na ten rok, i projekcie ustawy budżetowej na rok 2022, prognozowaną kwotę wydatków, o której mowa w art. 112aa ust. 3 pkt 1 tej ustawy, pomniejsza się o prognozowane wydatki jednostek samorządu terytorialnego oraz ich związków, o których mowa w art. 236 ust. 4 tej ustawy.</p> <p>2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, do wydatków, dla których ustanowiono nieprzekraczalny limit wydatków, obliczony zgodnie z art. 112d ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, nie wlicza się:</p> <p>1) planowanych wydatków budżetu państwa, o których mowa w art. 124 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz wydatków z przeznaczeniem na realizację programów finansowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 tej ustawy;</p> <p>2) planowanych wydatków inwestycyjnych funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych Bankowi Gospodarstwa Krajowego na podstawie odrębnych ustaw.”</p> <p>Artykuł ma zastosowania tylko w latach 2021-22 pod warunkiem stosowania art. 112d ust. 3, a więc w okresie stosowania tzw. klauzuli powrotu do SRW po jej zawieszeniu związanym z pandemią COVID-19.</p>